

# ព្រះបានប្រទានផ្លូវសម្រាប់ថ្ងៃនេះ



...សូមបន្តិចទៀតក្នុងកាលយើងកំពុងអានក្បាលចុះ។

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ការសន្យាដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើង។ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការទាំងអស់នេះ។ យើងស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹង ទុកដ៏អស្ចារ្យនៅទីនេះនៅក្នុងទីក្រុងនេះក្នុងចំណោមគ្រីស្ទានដ៏ល្អទាំងនេះ។ យើង រំពឹងថានឹងឃើញទ្រង់ធ្វើការក្នុងចំណោមពួកយើង បង្ហាញវត្តមានរបស់ទ្រង់ ផ្តល់ ឱ្យមនុស្សនូវសេចក្តីជំនឿ បំផុសគំនិតពួកគេឱ្យជឿ។ នោះជាគោលបំណងរបស់ យើងក្នុងការមកទីនេះ ព្រះបិតា។ យើងដឹងថាយើងអាចទុកចិត្តទ្រង់។ យើងនឹង មិនខកចិត្តឡើយ។ ដ្បិតយើងសូមក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ អាម៉ែន។

សូមអង្គុយចុះ។

ព្រឹកនេះខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានញាំអាហារពេលព្រឹកជាមួយក្រុម អ្នកបម្រើព្រះល្អៗទាំងនេះនៅក្នុងទីក្រុង។ ដូច្នេះហើយយើង...ខ្ញុំគិតថា—បងប្អូន បានថតវាប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់បាន។ គ្រានៃការប្រកបរបបនេះដែលយើង មាន។ ហើយឥឡូវនេះ យប់នេះជាយប់ទីពីររបស់យើង ដែលកំពុងធ្វើដំណើរ តាមផ្លូវ។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ យើងទុកចិត្តថា ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានពរអ្នកទាំងអស់គ្នា យ៉ាងបរិបូណ៌។

ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំគឺលោកស្រី អាប័ស្តូ ដែលអង្គុយ នៅទីនេះ បងស្រីអាប័ស្តូ។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។ ខ្ញុំចាំបងប្រុស រី លី អាប័ស្តូ។ ខ្ញុំទទួលសំបុត្រពីនាងនៅថ្ងៃមុន និងរូបភាពរបស់បងប្រុសរីលី សមាជិកសភា។ ដូច្នេះគាត់—គាត់បានពិការអស់រយៈពេលហុកសិបប្រាំមួយឆ្នាំ មកហើយ។

កាលបានប្រជុំនៅយប់មួយ ឃើញនិមិត្តមួយអំពីគាត់ អង្គុយ ឆ្លងកាត់ ទស្សនិកជន ជាមួយនឹងលុកខោអាវរបស់គាត់ ក្រាបចុះ។ គាត់បានជិះរទេះ រុញ និងកាន់ឈើច្រត់ ដូចដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្លាប់ស្គាល់គាត់ ព្រះអម្ចាស់យេ

ស្ទើរបានព្យាបាលគាត់នៅយប់ដដែលនោះ។ ហើយគាត់មានជំនឿរហូតដល់គាត់ស្លាប់។

យើងមានកិត្តិយសណាស់ យប់នេះសម្រាប់ស្រ្តីមេម៉ាយជាប្រពន្ធរបស់គាត់ដែលបានអង្គុយនៅទីនេះ។ តើគាត់មានអាយុប៉ុន្មានពេលទៅជួបព្រះអម្ចាស់? តើគាត់មានអាយុប៉ុន្មាន? [ប្រុងស្រីអាប៉ូស្តូលឆ្លើយ—អដ។] រស់នៅបានអាយុប៉ុន្មានសិបប្រាំមួយឆ្នាំ។ [ប្រុងស្រីអាប៉ូស្តូលថ្លែងទីបន្ទាល់អំពីការស្លាប់របស់គាត់។] បានទៅឋានសួគ៌ដើម្បីនៅជាមួយ...យើងមានអំណរគុណចំពោះបុរសដ៏អស្ចារ្យអ្នកចម្បាំងនៃសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យ។

ឥឡូវនេះ យប់នេះ យើងមិនចង់ទុកអ្នកយូរទេ។ យើងទុកអ្នកលើសដប់នាទីកាលពីល្ងាចម្សិល ម្ភៃនាទីរហូតដល់ម៉ោងដប់។ ជាធម្មតាយើងចេញនៅម៉ោងប្រាំបួនសាមសិប។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមកំណត់ពេលសម្រាប់យប់នេះ។ ខ្ញុំបាន...ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរពីសារទំនាយរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយជុំវិញតំបន់ផ្សេងៗនៃប្រទេស ទៅកាន់កម្មវិធីផ្សាយដំណឹងល្អម្តងទៀត។ ហើយនៅលើសារទំនាយទាំងនោះ យើងនឹងរក្សាវាបន្ត។ ហើយឥឡូវនេះដើម្បីកាត់វាចុះ វារៀងលំបាកបន្តិច ហើយវាផ្លាស់ប្តូរ—ពិន្ទុកិច្ចទាំងអស់គ្នា។

ហើយមូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើបែបនេះ៖ ព្រោះថ្ងៃមួយចុះមកពីប្រទេសកាណាដា នៅខាងលើនៅម៉ុងតាណា ព្រឹកព្រលឹមមួយ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ...ខ្ញុំដឹងថាស្តាប់ទៅចម្លែក ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងជិះឡាន ហើយមានអ្វីមួយទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឮសំឡេងធម្មតាដូចអ្នកឮខ្ញុំនិយាយថា “ឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានសរសេរនៅលើភ្នំនោះ។” ហើយខ្ញុំបានមើលទៅ ហើយនៅពេលដែលយើងបានឈប់ ប៊ីលីនិងខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ត្រលប់មកវិញឥឡូវនេះ ហើយចាប់ផ្តើមចូលទៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អដូចដែលអ្នកបានធ្វើ។”

ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំមកទីនេះយប់នេះ ពីព្រោះត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតអធិស្ឋានឲ្យអ្នកជំងឺ។ វាមានរឿងរ៉ាវដ៏ស្វាយពីវា ហើយខ្ញុំប្រាកដថាអ្នកនិយមស្តាប់ចេបនៅទីនេះ ដែលឮខ្សែអាត់របស់យើង បានដឹងអំពីរឿងនេះហើយ។ ខ្ញុំមកនេះដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺម្តងទៀត។ មានអំណោយទានដ៏អស្ចារ្យជាច្រើននៅក្នុងព្រះ។ ព្រះអាចប្រើវត្ថុទាំងនោះដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ។ ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់។

ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំព្យាយាមមិន...ដាក់ដៃលើមនុស្សទេបើខ្ញុំអាចរក្សាវាបាន ដោយសារតែនៅទីនោះ វាមើលទៅដូចជា (នោះមិនអីទេ) ប៉ុន្តែវាមើលទៅដូចជា នរណាម្នាក់នឹងត្រូវបានព្យាបាល ពួកគេនិយាយ "មែនហើយ អញ្ចេះ-និង-អញ្ចេះ ដាក់ដៃលើខ្ញុំ។" ឃើញទេ? ខ្ញុំ-ខ្ញុំចូលចិត្តឃើញអ្នកគ្រាន់តែដាក់ដៃលើទ្រង់ លើ ព្រះគ្រីស្ទ។

គោលបំណងរបស់ខ្ញុំគឺ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងដោយបទគម្ពីរថា ការព្យាបាល ដ៏ទេវភាពត្រូវបានធានារួចហើយសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់រូប។ វាជាផ្នែក-វាជាផ្នែក មួយនៃការងារទុក្ខរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ "ទ្រង់បានរងរបួសដោយសារអំពើលងរបស់ យើង ដោយស្នាមជាំរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។ កាលលោកម៉ូសេលើក ពស់លង្ហិនឡើងនៅទីរហោស្ថាន បុត្រមនុស្សក៏ត្រូវលើកឡើងដែរ។" មូលហេតុ ដូចគ្នា។

ហើយនោះគឺជាប្រភេទតែមួយ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាអ្នកតំណាង។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើ-បើដង្ហាយធួនចាស់អាចប្រោសឲ្យជាបាន តើដង្ហាយថ្មីគួរលើសជាង ប៉ុន្មានទៀត ដែលបានទទួលរបស់ល្អជាង បង្កើតការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។

ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានលើកឡើងដោយមូលហេតុដូចគ្នាដែលពស់ លង្ហិនធ្វើ (ទ្រង់បានផ្ទុកបាប)៖ ដោយសារសត្វពស់ត្រូវបានធ្វើឡើងពីលង្ហិន ហើយលង្ហិន ជា "និមិត្តសញ្ញានៃការវិនិច្ឆ័យដ៏ទេវភាព" និងសត្វពស់បង្ហាញពី "បណ្តាសាររបស់សត្វពស់" ពីសួនច្បារអរដែន ជាកន្លែងដែលអំពើបាប និងជំងឺ បានចូល។

ហើយព្រះយេស៊ូវមិនអាច...គ្មាននរណាម្នាក់អាចផ្សាយអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាដង្ហាយធួនបាបដោយគ្មានការអធិប្បាយពីការព្យាបាលពីព្រះឡើយ។ គ្មាន នរណាម្នាក់អាចផ្សាយដំណឹងល្អដោយគ្មានការអធិប្បាយពីការព្យាបាលដ៏ទេវ ភាពឡើយ។ ពីព្រោះ ឃើញទេ អ្នកមិន...គាត់មាន...មិនចាំបាច់មានរបស់ ជាក់លាក់ទេ។ ដូចជាប្រសិនបើសត្វបានខាំអ្នក អ្នកមិនចាំបាច់កាត់ជើងវាទេ ឬ កាត់អីរបស់គាត់-ដែរបស់គាត់ឬអ្វីក៏ដោយដែលគាត់មាននៅជុំវិញអ្នក។ គ្រាន់តែ សម្លាប់គាត់ពីក្បាលគឺជាការស្រេច។

ហើយនោះជារបៀបដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើនៅពេលទ្រង់-នៅពេលដែល ទ្រង់សុគតសម្រាប់អំពើបាប៖ ទ្រង់បានសម្លាប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលអំពើបាបធ្លាប់ធ្វើ

ទ្រង់បានលោះយើងទាំងស្រុង។ ឥឡូវនេះយើងកំពុងចូលមក—ទទួលសំណងដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង...សំណងនៃការដោះយើងទាំងស្រុង នៅពេលទ្រង់យាងមកម្តងទៀត។

ដូច្នេះ អ្នកឃើញទេ ជំងឺដោយផ្ទាល់គឺ—គឺបណ្តាលមកពីអំពើបាប។ មាននរណាម្នាក់បានធ្វើបាប។ គ្មានជំងឺទាល់តែមានអំពើបាប។ ហើយពេលដែលអំពើបាបចូលមក នោះជំងឺក៏មកតាមដែរ។ ជំងឺគឺជាគុណលក្ខណៈនៃអំពើបាប។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលទ្រង់បានសម្លាប់អំពើបាប វាបានយកលក្ខណៈទាំងអស់ទៅជាមួយ។ ឃើញទេ វាត្រូវតែអញ្ជឹង។

ឥឡូវនេះ យើងនឹងអានផ្នែកមួយនៃបទគម្ពីរនៅយប់នេះ។

ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលបានត្រលប់មកវិញនៅយប់នេះ បងប្អូនប្រុសដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំដែលនៅក្នុងការប្រជុំនោះនៅព្រឹកនេះ ហើយរកឃើញបងប្រុស សាការាន នៅខាងក្រោយនោះ ផងដែរ និងមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំជាច្រើននាក់ទៀត។ រីករាយណាស់ដែលមានបងប្អូននៅទីនេះយប់នេះ។ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកអាច។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងបើកទៅក្នុងបទគម្ពីរ សម្រាប់តែអត្ថបទខ្លីប៉ុណ្ណោះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។

2 ហើយចាំថា យប់ថ្ងៃស្អែក អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺម្តងទៀត។ ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ...សូមស្តាប់ទាំងអស់គ្នា ព្យាយាមធ្វើបែបនេះ កុំរង់ចាំរឿងណាមួយកើតឡើង។ អ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ គឺជឿព្រះឥឡូវនេះ។ ជឿទ្រង់ឥឡូវនេះ! ឃើញទេ?

3 ឥឡូវនេះមានព័ន្ធក៏ច្រកប្រភេទ។ ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំជឿថា ទ្រង់បានប្រទានឱ្យយើងនូវអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់មាននៅក្នុងសៀវភៅរបស់ទ្រង់។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានសន្យា យើងបានឃើញ ហើយនៅតែហាក់ដូចជាមនុស្សមិនអាចយល់បាន។ អស់អ្នកដែលតែងតាំង ឱ្យចាប់វាបាននោះទើបចាប់បាន។ វាធ្វើឱ្យមួយខ្នាក់ ហើយបើកភ្នែករបស់អ្នកផ្សេង។

4 ចូរចាំថា យើងជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់មិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែមានជីវិតជារៀងរហូត។ ហើយ

ទ្រង់នៅទីនេះយប់នេះ។ យើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅយប់នេះ ហើយទ្រង់នៅ  
ទីនេះ ដើម្បីបញ្ជាក់និងធ្វើឱ្យសេចក្តីសន្យាណាមួយដែលទ្រង់បានសន្យាសម្រាប់  
ថ្ងៃនេះ។ ហើយទ្រង់គឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។  
ដូច្នេះ អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់ធ្លាប់មាន គឺជាទ្រង់ដដែល នៅយប់នេះ។ ដូច្នេះ សូមឲ្យ  
យើងជឿលើទ្រង់ឥឡូវនេះ ពេលយើងអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនិយាយអំពី  
ទ្រង់ក្នុងដប់ប្រាំ ឬម្ភៃនាទីបន្ទាប់។

5 លោកុប្បត្តិ ជំពូកទី២២ និងខទី៧និងទី៨ សម្រាប់ជាវិធីនៃការទទួលបាន  
អត្ថបទមួយ។

*អ៊ីសាកនិយាយនឹងឪពុកថា លោកឪពុកអើយ៖ គាត់ក៏ឆ្លើយថា អី  
កូន។ រួចវានិយាយថា នេះមានភ្លើង និងឱសហើយ តែកូនចៀមសំរាប់  
ដង្ហាយដុតតើនៅឯណា?*

*អំប្រាហាំឆ្លើយថា កូនអើយ កូនចៀមដែលសំរាប់ជាដង្ហាយដុត នោះ  
ព្រះទ្រង់នឹងផ្គត់ផ្គង់ឲ្យ ដូច្នេះ ក៏នាំគ្នាទៅទៀត។*

6 ព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវ សូមប្រទានពរដល់ព្រះ បន្ទូលរបស់ទ្រង់ សូមកុំឲ្យវា  
ត្រឡប់មកវិញជាមោឃៈ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យគ្រាប់ពូជធ្លាក់មកលើដី ដែលនឹងនាំមកនូវ  
សេចក្តីសង្គ្រោះដល់អ្នកដែលខ្វះខាត ទាំងផ្លូវកាយ និងខាងវិញ្ញាណ។ យើងប្តេជ្ញា  
ខ្លួនយើងចំពោះទ្រង់ ក្រុមជំនុំ ទស្សនិកជន ព្រះបន្ទូល អត្ថបទ បរិបទ។ សូមឲ្យ  
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្រប់គ្រងលើយើង ដែលយើងអាចឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។  
អាម៉ែន។

7 ខ្ញុំចង់អធិប្បាយតែប៉ុន្មាននាទីឥឡូវនេះនៅលើ៖ ព្រះបានប្រទានផ្លូវសម្រាប់  
ថ្ងៃនេះ។

8 ព្រះតែងតែមានផ្លូវ។ មានផ្លូវពីរនោះជា ផ្លូវរបស់យើង ឬផ្លូវរបស់ទ្រង់។ ព្រះ  
មានផ្លូវសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ដ្បិតទ្រង់តែងតែបង្កើតផ្លូវសម្រាប់គ្រប់យ៉ាង។ ព្រះជាម្ចាស់  
ទ្រង់ជ្រាបពីទីបញ្ចប់ ដូច្នេះទ្រង់បានដាក់បទគម្ពីររបស់ទ្រង់សម្រាប់សម័យនី  
មួយៗ។ ហើយសម័យនោះនៅពេលដែលវាមកដល់...ឥឡូវនេះកុំខកខានក្នុង  
ការមើលរឿងនេះ។ សម័យនោះឯង កាលបើមក តាមធម្មតាព័ន្ធកិច្ចក៏លាយឡំ

ក្នុងសាសនា ជាដើម និងប្រពៃណី រហូតដល់វាមានចម្ងាយមួយលានម៉ាយពី ព្រះបន្ទូល។

9 ហើយបន្ទាប់មកព្រះតែងតែបញ្ជូននរណាម្នាក់មកកន្លែងកើតហេតុ ដែល ជាហោរា។ ហើយហោរានេះ...ព្រះមិនដែលផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធរបស់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់ មិនដែលផ្លាស់ប្តូរផ្លូវរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់តែងតែធ្វើវាតាមរបៀបដដែល។ ទ្រង់ តែងតែមាន ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើវានៅពេលនេះ។ ហើយតាមរយៈនេះ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការ និងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលនោះ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកកាលពីយប់មិញ ព្រះកំពុងធ្វើការបកស្រាយរបស់ទ្រង់។ ព្រះមិនត្រូវការនរណាម្នាក់បកស្រាយ ព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទ្រង់ឡើយ។ ទ្រង់បកស្រាយវាដោយខ្លួនឯង ដោយបញ្ជាក់វា ធ្វើឱ្យវាពិត។ ហើយនៅពេលដែលព្រះមានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីមួយ នោះទ្រង់ ធ្វើ វាមិនមានសំណួរអ្វីទៀតទេ។ នោះជារបៀបដែលទ្រង់ធ្វើ។

10 ដូច្នេះ ព្រះបានបង្កើតផ្លូវសម្រាប់យើង។ ព្រះស្រឡាញ់កូនរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ ស្រឡាញ់វាស្រ្តទ្រង់។ ទ្រង់ចង់ជួយពួកគេ។ ទ្រង់ចង់ជួយអ្នកច្រើនជាងអ្នក ចង់បានជំនួយ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអាចទទួលបានវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក នោះ ព្រះជាម្ចាស់មានឆន្ទៈជួយអ្នកច្រើនជាងអ្នកដើម្បីជួយខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានផ្លូវ មួយ ហើយនោះជាផ្លូវតែមួយគត់ដែលទ្រង់នឹងធ្វើគឺតាមផ្លូវទ្រង់។ អ្នកត្រូវតែមក តាមលក្ខខណ្ឌរបស់ទ្រង់ មិនមែនលក្ខខណ្ឌរបស់អ្នកទេ។ លក្ខខណ្ឌរបស់ទ្រង់! អ្នកចង់បានផ្លូវជាក់លាក់មួយ ប៉ុន្តែទ្រង់—ទ្រង់ប្រទានវាដល់អ្នកនូវផ្លូវរបស់ទ្រង់។

11 ដូចណាម៉ាន់កំពុងមុជទឹក—នេះ—ទឹកនៃទន្លេយ៉ែរដាន់។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់ បាននិយាយថា ទឹកឡើងនៅក្នុងប្រទេសរបស់គាត់ស្អាតជាង និងល្អជាង ប៉ុន្តែ នោះមិនមែនជាអ្វីដែលហោរាបាននិយាយនោះទេ។ “មុជនៅទីនេះ។” គាត់មុជ ម្តង ឆាតយូងនៅតែមាន។ ប្រាំមួយដងវានៅតែមាន។ គាត់ត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ ហើយដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះ។ ហើយពេលគាត់បានស្តាប់តាមផ្លូវរបស់ព្រះយ៉ាង ពេញលេញ នោះឆាតយូងក៏ចាកចេញទៅ។

12 ហើយខ្ញុំនិយាយនៅយប់នេះថា បើយើងធ្វើតាមវិធីរបស់ព្រះ នោះជំងឺយូង នឹងចាកចេញទៅ ជំងឺនឹងចាកចេញ អ្វីៗនឹងចាកចេញ ប៉ុន្តែយើងត្រូវមកផ្លូវទ្រង់ សម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះ ការជ្រមុជទឹកនៅក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន់នឹងមិនបានការ

ទេឥឡូវនេះ។ នោះគឺសម្រាប់សម័យណាម៉ាន់។ ច្បាប់គឺសម្រាប់—សម្រាប់ជនជាតិយូដា។ ព្រះគុណគឺដោយព្រះគ្រីស្ទ។

13 ប៉ុន្តែសម័យនីមួយៗមានផ្នែកនៃដំណឹងល្អរបស់ខ្លួនដែលបានព្យាកររួចហើយ។ ព្រះគម្ពីរនេះគឺជាការបើកសម្តែងពេញលេញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មិនអាចបន្ថែមទៅវាទៀតទេ ឬអ្វីដែលបានយកចេញពីវាដែរ បើអ្នកធ្វើវានោះអ្នកត្រូវបណ្តាសា។ យើងមិនអាចបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងវាបានទេ ក៏មិនយកអ្វីចេញពីវាបានដែរ។ យើងត្រូវតែមើលនៅទីនេះ ហើយមើលអ្វីដែលបានសន្យាសម្រាប់សម័យនេះ ហើយបន្ទាប់មកឃើញវាកើតឡើង។ នោះគឺជាព្រះដែលបកស្រាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលវាបាននិយាយថា “ព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌” នាងមានគភ៌មែន។ នោះគឺជាការបកស្រាយរបស់ព្រះអំពីវា។ អ្វីដែលទ្រង់សន្យា គឺទ្រង់ធ្វើ។

14 ឥឡូវនេះ យើងឃើញថា ព្រះមិនបានផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធរបស់ទ្រង់ក្នុងការធ្វើអ្វីនោះទេ។ ទ្រង់តែងតែធ្វើវាដូចគ្នា។ យើងកំពុងផ្លាស់ប្តូរភក្តិយប់ឈរ ព្រោះថាយើងមានកំណត់។ យើងធ្វើខុសគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយអាចកែលម្អ និងកាន់តែប្រសើរឡើង។ ប៉ុន្តែព្រះគឺគ្មានទីបញ្ចប់។ ការសម្រេចចិត្តដំបូងរបស់ទ្រង់គឺល្អឥតខ្ចោះគ្រប់ពេលវេលា។ ទ្រង់មិនអាចឆ្គាតជាងនេះទេ។ ទ្រង់គឺជា...ទ្រង់គឺជាប្រភពនៃប្រាជ្ញាទាំងអស់។ ទ្រង់គឺជាប្រាជ្ញាទាំងអស់។ ទ្រង់មានគ្រប់អំណាច គ្រប់ព្រះចេស្ដា គ្រប់ទឹកនៃង ដឹងសព្វគ្រប់ ហើយគ្មានដែនកំណត់។ ដូច្នេះ ពេលទ្រង់មានបន្ទូលអ្វីមួយ ចូរព្យាយាមលឺអ្នកទៅលើវា ពីព្រោះវាជាការពិត។

15 ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារខ្លះនិយាយថា “ហើយយើងមិនជឿមួយនេះទេ ហើយយើងជឿមួយនោះ។” ព្រះនឹងមិនជំនុំជំរះទោស—ពិភពលោកដោយព្រះវិហារណាមួយឡើយ។ ទ្រង់ជំនុំជំរះវាដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះបន្ទូល។ ទ្រង់នឹងជំនុំជំរះក្រុមជំនុំដោយព្រះបន្ទូល។

16 ហើយប្រសិនបើនេះគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់គ្រប់សម័យកាល ហើយសម្រាប់សម័យនេះ ទ្រង់បានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនេះ នូវអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើនៅសម័យនេះ ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញវាធ្វើវា នៅពេលដែលយើងឃើញទ្រង់ធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងធ្វើ។ មិនមែនជាកំណើតព្រហ្មចារី នោះគឺពីរពាន់ឆ្នាំមុន។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងធ្វើនៅ

ថ្ងៃនេះ អ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើនៅថ្ងៃនេះ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់មាននៅ ថ្ងៃនេះ។

17 ជាច្រើនលើកច្រើនសារ មនុស្សនិយាយថា “អញ្ជឹង ខ្ញុំមិនជឿវាទេ។” មែនហើយ អ្នកបានទទួលអ្នកបកប្រែរបស់អេវ៉ាម៉ុងទៀត គ្រាន់តែយកផ្នែកខ្លះ របស់វា ប៉ុន្តែមិនមែនទាំងអស់របស់វាទេ។

18 ដូច្នេះ យើងចង់ចាំថា ព្រះនៅតែដដែល។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងអ្វីដែល ទ្រង់មានបន្ទូល ទ្រង់នឹងធ្វើវា។

19 បង្ហាញថាទ្រង់មិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ១ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមឲ្យគ្រប់ពូជចេញមកតាមប្រភេទផលផ្លែរបស់វា។ សូមឲ្យគ្រប់ពូជចេញមក តាមប្រភេទរបស់វា។” ហើយនៅទីនោះ យើងបានប៉ះអ្វីមួយនៅទីនោះ ដែលធ្វើឲ្យ អ្នកវិវត្តន៍ទាំងអស់ចេញ។ អ្នកមិនអាចបង្កាត់ពូជរបស់ទាំងនោះបានទេ។ អ្នកយក ដូចសេះនិង—និង...និង—សត្វលា បង្កាត់ពូជវាជាមួយគ្នា អ្នកទទួលបានសត្វលា កាត់ ប៉ុន្តែសត្វលាកាត់មួយក្បាលមិនអាចបង្កាត់ពូជមកជាសត្វលាមួយទៀតនោះ ទេ។ វាលឺបនៅទីនោះ។ “ពូជនីមួយៗនៃប្រភេទរបស់វា។” ពូជវាអាចបង្កាត់ពូជ បាន ប៉ុន្តែវាផ្លាស់ប្តូរខ្លួនវាម្តងទៀត បង្ហាញថាវាមិនមានការវិវត្តន៍ដូចនោះទេ។ អត់ ទេបាទ។ វាលឺបនៅទីនោះ។ អ្នកអាចបង្កាត់ស្តែស្តីណាច និងអ្វីផ្សេងទៀត បញ្ចូលរួមគ្នា ហើយវាចេញជាខាត់ណា ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចបង្កាត់ខាត់ណានោះ ទៅទៀតទេ។ អត់ទេ បាទ។ អ្នកអាចបង្កាត់ពូជពោតកូនកាត់ ប៉ុន្តែអ្នកដាំពោត កូនកាត់នោះម្តងទៀត អ្នកមិនបានអ្វីសោះ។ អ្នកត្រូវបង្កាត់វាឡើងវិញរាល់ពេល។ ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សូមឲ្យគ្រប់ពូជចេញផលផ្លែតាម ពូជរបស់វា។”

20 ហើយឥឡូវនេះ តាមរយៈការបង្កាត់ពូជ សូមមើលអ្វីដែលពិភពលោកទទួល បានសព្វថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំបានអានអត្ថបទមួយនៅទីនេះ ចេញពី *ទស្សនាវគ្គី ឌីហ្គេស* កន្លែងដែលថា “ម៉ែឆ្នាំចាប់ពីពេលនេះទៅ ស្រ្តីនឹងមិនមានកូនទេ ប្រសិនបើនៅតែ បន្ត។ ពួកគេបរិភោគអាហារបង្កាត់ចម្រុះ។” រឿងរបស់វាគឺ ពួកគេបានបង្កាត់វា ហើយនោះមិនមែនជាវិធីដែលមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីបរិភោគអាហារ ប្រភេទនោះទេ។ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីជួបវានៅក្នុង...បញ្ហាវាតាមរបៀប ដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលសព្វថ្ងៃនេះ ដែល



ពួកគេមិនអាចរក្សាសាច់បានហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺដូចដែលវាមាន គឺដោយសារតែ វាជាកូនកាត់ ដំណាំក្តៅ ហើយ អូ គ្រប់មធ្យោបាយ។ វាគ្រាន់តែលាយបញ្ចូល គ្នាទាំងអស់។ វាទៅដល់កន្លែងដែលពូជមនុស្សទាំងមូលត្រូវបានបំផ្លាញដោយ សមិទ្ធិផលរបស់ពួកគេ ដោយព្យាយាមយកអ្វីដែលព្រះបានធ្វើយ៉ាងល្អ ហើយ បង្វែរវាមកវិញ ហើយធ្វើវាតាមវិធីផ្សេង តាមផ្លូវរបស់គេ។ ទុកវាតាមរបៀបដែល ព្រះបានបង្កើត!

21 វាថែមទាំងបានទៅដល់កន្លែងដែលពួកគេកំពុងព្យាយាមបង្កាត់ក្រុមជំនុំ សព្វថ្ងៃនេះ ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកពិតប្រាកដនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រហូតដល់ការ ចាប់ដៃ។ ប្រភេទនៃការបោះទឹកខ្លះ ដើម្បីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ អូ ខ្ញុំអើយ! រឿង ទាំងមូលគឺជាកូនកាត់។ យើងចង់ត្រលប់មកវិញ។

22 រុក្ខជាតិកូនកាត់ អ្នកត្រូវយកកូនវាទៅបាញ់ថ្នាំ ហើយការពារពីសត្វល្អិតនិង ដង្កូវពីវា។ ប៉ុន្តែមិនមែនជារុក្ខជាតិដែលមានសុខភាពល្អពិតប្រាកដ គាត់រឹងមាំ ល្អ គ្មានសត្វល្អិតមកលើគាត់ទេ។ គាត់មានគ្រប់គ្រាន់ក្នុងខ្លួនគាត់ ដើម្បីកម្ចាត់ មេរោគ។

23 ហើយក៏ជាគ្រីស្ទានពិតដែរ! អ្នកមិនចាំបាច់ចិញ្ចឹមហើយគោះគាត់ ហើយប្រាប់ គាត់ពីរឿងនេះ ឬរឿងនោះនិងផ្សេងទៀតឡើយ។ គាត់បានទទួលអ្វីមួយនៅក្នុង គាត់ ពិធីបុណ្យជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលបោះចោលអ្វីដែលនៅសល់។ មិនបាច់អង្វរគាត់ទេ ព្រោះគាត់ជារុក្ខជាតិពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គាត់បានទទួល អ្វីមួយនៅក្នុងគាត់ដែលធ្វើសង្គ្រាម។ គ្រីស្ទានម្នាក់តស៊ូគ្រប់សមរម្យដើម្បីគាត់ អាចឈរបាន។ គាត់ត្រូវតែធ្វើវា ប្រសិនបើគាត់រំពឹងថានឹងមាន។ ហើយតាមរយៈ ការធ្វើវា វាមានអ្វីមួយនៅក្នុងគាត់ដែលថែរក្សាគាត់។

24 អេវ៉ាបានព្យាយាមបង្កាត់ព្រះបន្ទូល នៅដើមដំបូង។ ព្រះបានប្រាប់នាងថា “ថ្ងៃ ដែលអ្នកបរិភោគវា ថ្ងៃនោះអ្នកស្លាប់។” នាងព្យាយាមបង្កាត់វាដោយចំណេះដឹង ដែលសាតាំងផ្តល់ឱ្យនាង។ ហើយនៅពេលដែលនាងធ្វើ នាងបានបាត់បង់ពូជ មនុស្សទាំងមូល នៅទីនោះទៅអារក្ខ នៅពេលដែលនាងព្យាយាមលាយព្រះបន្ទូល របស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងចំណេះដឹង។

25 វាមិនបានមកពីចំណេះដឹងនៃព្រះបន្ទូលនោះទេ វាមកដោយព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! “មិនមែនដោយអំណាចដោយកម្លាំងទេ ប៉ុន្តែដោយ

ព្រះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ” ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ។ នោះហើយជារបៀបដែល ព្រះធ្វើវា។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាគ្រាប់ពូជនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

26 ប្រសិនបើអ្នកព្យាយាមបង្កាត់វា តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? អ្នកនឹងសម្លាប់ខ្លួនឯង ជាមួយវា។ វានឹងមិនដំណើរការទេ។ វានឹងមិនលាយលើសពីប្រេងឬទឹកដែលមិន លាយនោះទេ។ វានឹងមិនធ្វើវាទេ។

27 ពួកគេមិនដែលព្យាយាមស្វែងរកអ្វីដែលប្រសើរជាងវិធីរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើ វានោះទេ។ អ្នកដឹងទេ ពួកគេមិនដែលរកឃើញវិធីណាមួយឃើញ សូម្បីតែ ឱ្យ មានមាន់មួយកើតមកលើលោកនេះ ក្រៅពីញាស់ចេញពីស៊ុតរបស់គាត់។ តើ អ្នកដឹងទេ? ពួកគេមិនបានរកឃើញវិធីប្រសើរជាងនេះទេ។ មិត្តតូចនោះកើតមក មានស្នាមនៅខាងចុង—នៅចុងបញ្ចប់នៃក្រចករបស់គាត់។ ហើយក្រចកដ៏តូច នោះគាត់បានយកទៅធ្វើការ ហើយទៅអេះ អេះទៅវិញទៅមក រហូតដល់ក្បាល គាត់ចាប់ផ្តើម ធូស្រាល ជ្រើសរើសផ្លូវរបស់គាត់ដោយសេរី។ វាជាផ្លូវដែលព្រះ បានប្រទាន។ អ្នកដកគាត់ចេញពីសំបក វានឹងសម្លាប់គាត់។ គាត់នឹងមិនរស់ទេ ប្រសិនបើអ្នកដកគាត់ចេញពីសំបក។ គាត់ត្រូវតែមកតាមផ្លូវរបស់ព្រះ។

28 នោះជាអ្វីដែលជាបញ្ហាជាមួយគ្រីស្ទានសព្វថ្ងៃនេះ។ យើងបានត្រាំពួកគេ យ៉ាងទន់ ហើយយើងចាប់ដៃពួកគេ ហើយនាំពួកគេចូលដោយសម្ងាត់ ហើយ ចូលរួមជាមួយពួកគេក្នុងព្រះវិហារ។ អ្វីដែលពួកគេត្រូវការគឺអាសនៈអធិស្ឋាន សម័យបុរាណដែលពួកគេអធិស្ឋាន រហូតដល់ប្រើខ្លួនឯង ចូរមកតាមរបៀបដែល ព្រះបានប្រទានមក រហូតដល់ពួកគេបានរំដោះខ្លួនចេញពីពិភពលោក។ បញ្ហា របស់វា ថ្ងៃនេះ ពួកគេបានដាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅលើសៀវភៅ ហើយចូលរួម ព្រះវិហារ ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ ផ្លូវរបស់ព្រះ ដែលជាផ្លូវដែលបានផ្តល់ គឺត្រូវស្នាក់នៅទីនោះ ហើយធ្វើផ្លូវរបស់អ្នក រហូតដល់ព្រះប្រទានកំណើតថ្មីដល់ អ្នក។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ យកគាត់ចេញ វានឹងសម្លាប់គាត់។

29 នោះហើយជាអ្វីដែលជាបញ្ហា នៅថ្ងៃនេះ ជាមួយប្រជាជន។ កំណើតថ្មី ពួកគេទាំងអស់គ្នាគេចពីវា។ ពួកគេមិនចូលចិត្តវាទេ។ អូ ពួកគេបានជំនួសអ្វីមួយ សម្រាប់កំណើតថ្មី “ក្រោកឡើងហើយជឿ ហើយនោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។” អារក្ខ ក៏ជឿ ខ្លួនឯងដែរ ហើយអ្នកដឹងថាវាមិនបានកើតជាថ្មីទេ។ មានកំណើតថ្មី។

មានអ្វីមួយទៅជាមួយវា ជាប្រភេទមិនសម គ្មានរស់ជាតិ គ្មានឪពុកសម្រាប់ ពិភពលោក។

30 កំណើតណាមួយគឺជាបញ្ហា។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវានៅឯណាទេ។ ប្រសិនបើវា ស្ថិតនៅក្នុងបីចន្លោះ ឬ—ឬមន្ទីរពេទ្យ។ កំណើតគឺជារឿងរញ្ជ្ជំរញ្ជ្ជំ។

31 កំណើតថ្មីក៏ដូច្នោះដែរ! វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើអ្វីដែលអ្នកមិនបានគិតថាអ្នកនឹង ធ្វើ។ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកចុះទៅអាសនៈ ហើយយំ ស្រែក លាងមុខរបស់អ្នកដែល បានតុបតែង លើកដែលសេរីតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ និងយាយភាសាដទៃ និងអ្វីៗ គ្រប់យ៉ាង។ កំណើតថ្មីនឹងធ្វើដូច្នោះ ព្រោះវាជាវិធីដែលព្រះបានប្រទានឱ្យកើត ម្តងទៀត។

32 អ្នកត្រូវតែស្លាប់។ អ្នកត្រូវតែស្លាប់មុនពេលអ្នកអាចកើតជាថ្មី។ គ្រាប់ពូជ ណាមួយត្រូវស្លាប់ មុនពេលវាបង្កើតឡើងវិញម្តងទៀត។ ទាល់តែវាងាប់ វានៅ ម្នាក់ឯង។ បុរសម្នាក់ត្រូវស្លាប់ចំពោះការគិតរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវតែស្លាប់ចំពោះ ការគិតពីអ្វីក្រៅពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយមកតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់។ នោះជាដីរបស់ ព្រះ។ យើងមិនជួបទ្រង់តាមគំនិតរបស់យើងទេ។ យើងជួបទ្រង់តាមអ្វីដែលទ្រង់ មានបន្ទូលថានឹងធ្វើ។ នោះជាផ្លូវដែលព្រះបានប្រទានសម្រាប់វា។ មនុស្សគេចវា ពួកគេមិនចង់បានវា។ ប៉ុន្តែវាជាការពិត ដូចគ្នា។ វានឹង បង្កើតសេចក្តីស្លាប់ ហើយ អ្នកត្រូវតែស្លាប់ ស្លាប់តាមការគិតរបស់អ្នក។

33 “មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថាគម្ពីរចែងថាវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ។” បន្ទាប់មក ស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់ព្រះបើកសម្តែង។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ វាមាន...នោះជា កំណើតថ្មី។

34 ទានិងសត្វក្លាន ពួកគេមិនដែលរកផ្លូវល្អសម្រាប់ពួកវាទៅភាគខាងត្បូង ទេ ជាជាងការហែលជាមុន។ ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អ្នកនឹងឃើញពួកគេ ទាំងអស់ ហើយពួកគេនឹងមកដោយខ្លួនឯង សភាវគតិមួយចំនួនបានទាក់ទាញ ពួកគេឱ្យចូលគ្នា ហើយពួកគេបានរូបរួមគ្នា និងហែលមុនពេលពួកគេហោះហើរ មុនពេលពួកគេទៅភាគខាងត្បូង។ តើវាគឺជាអ្វី? វាជាពេលវេលារស់ឡើងវិញ នៅពេលដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាជួបជុំគ្នា។ តើអ្នកធ្លាប់ឮការនិយាយលេងសើច បែបនេះក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែរឬទេ ថាពេលពួកសត្វក្លានជុំគ្នា ឬជាសត្វទា? ខ្ញុំ

មិនដែលឮបែបនេះទេ! ហើយពួកគេមាន...គ្មានវិធីណា ល្អជាងសម្រាប់ពួកគេ ធ្វើវាទេ។

35 ជាច្រើនដង ឡើងលើព្រៃភាគខាងជើង ខ្ញុំមើលការចាប់ផ្តើមដំបូងនៃ អាកាសធាតុត្រជាក់ នៅប្រទេសកាណាដា។ កូនទាមួយហូងកើតនៅទីនោះ នៅលើបឹងនោះ ពួកគេមិនដែលចេញពីបឹងនោះទេ កូនតូចនេះមិនមានទេ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺខ្យល់ត្រជាក់ធ្លាក់មកពីខាងជើង។ សត្វតូចល្អិត សត្វហែលតូចនេះ ទើបតែកើតក្លាយជាអ្នកដឹកនាំ ចេញទៅទីនោះភ្លាមៗ នៅ កណ្តាលស្រះនោះ ទទះស្លាបតូចរបស់គាត់ឡើងលើអាកាស ហាក់ឡើងបួនទៅ ប្រាំដង ហើយកូនទាទាំងអស់នៅលើស្រះបានមករកគាត់។ ហើយគាត់បានក្រោក ពីទីនោះ ហើយទៅត្រង់ទៅរដ្ឋ ល្វីសៀនណាតាមដែលគាត់អាចទៅបាន គឺទៅ វាលស្រែ។

36 ហេតុអ្វី? ពួកគេមិនដែលរកវិធីប្រសើរជាងសម្រាប់គេដើម្បីទៅដល់ទីនោះ ទេ។ អ្នកមិនអាចចិញ្ចឹមពួកវាជាមួយគ្នាបានទេ។ អ្នកដាក់វាក្នុងចង្ក្រានបាយ ហើយ...ទ្រុឌមួយ ហើយដឹកពួកគេទៅទីនោះ។ ប្ររឹកមួយនោះមានអារម្មណ៍ល្អ ជាង។ ហើយអ្នកដាក់គាត់នៅក្នុងទ្រុឌនោះ ដើម្បីយកគាត់ទៅទីនោះ គាត់ដឹងថា គាត់បានទៅកាន់ទីសម្លាប់។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ គាត់ទៅតាមផ្លូវដែល ព្រះបានប្រទាន។

37 នោះជាវិធីដែលមនុស្សគួរធ្វើនៅថ្ងៃនេះ មិនត្រូវបានក្រុមនិកាយមួយចំនួនមក ចិញ្ចឹមឡើយ។ ប៉ុន្តែ ចូរមកតាមរបៀបដែលព្រះបានមានបន្ទូលមក ដោយការ ជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងកំណើតថ្មី ការរស់ឡើងវិញដ៏កក្រើក។ មិន ចូលរួមព្រះវិហារ សុំពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ និងហុចទស្សនាវដ្តី ប៉ុន្តែកំណើតមួយ កើតជាថ្មី ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាមាត់របស់ព្រះ រំដោះខ្លួនចេញពី លោកីយ៍។ ត្រូវហើយ! ជឿព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ! វេលាគឺនៅទីនេះ។ នោះហើយជាអ្វី ដែលយើងត្រូវជឿ។

38 បុរស អ្នកមិនអាច...ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានបុរសប៉ុន្មាននាក់ដែលព្យាយាមទៅ ស្រះទានៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ចាំបន្តិចចុះ កូនទាតូច មានរឿង ចង់និយាយជាមួយអ្នក។ យើងមានទាដែលមានការអប់រំនៅទីនេះ។ គាត់មាន សញ្ញាបត្របណ្ឌិត និងអិលអិល.ឌី ខ្ញុំប្រាប់អ្នក គាត់អាចដឹកនាំអ្នកបាន។”

39 ទាទាំងនោះមានការយល់ដឹងច្រើនជាងនោះទៅទៀត។ បាទ មែនហើយ។ ពួកគេមិនខ្វល់ពីការអប់រំដ៏ល្អរបស់គាត់ទេ ទោះជាអ្វីក៏ដោយ។ ពួកគេអាចប្រាប់ពី ស្លៀតជាក់លាក់ដែលគាត់ផ្តល់។ វាជាសភាវគតិ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ក្រុមជំនុំគួរតែដឹង ច្រើនអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ!

40 វាជាសំឡេងមិនប្រាកដប្រជា។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ប៉ុលបាននិយាយ ថា “បើត្រេបញ្ចេញសំឡេងមិនច្បាស់ តើនរណាអាចត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ប្រយុទ្ធ បាន?” នោះជាការត្រឹមត្រូវ ប្រសិនបើព្រះវិហារ—ប្រសិនបើព្រះវិហារផ្តល់សំឡេង មិនច្បាស់លាស់ “ចូលរួម។”

41 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “កំណើត!” អ្វីដែលកំណើតបានធ្វើនៅទីនោះ កំណើត ក៏ធ្វើដូចសព្វថ្ងៃនេះ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពី ម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ អ្វីដែលទ្រង់ធ្វើកាលនោះ ទ្រង់គង់នៅ សព្វថ្ងៃនេះ។ អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើនៅពេលនោះ គឺជារឿងដដែលដែលយើងធ្វើ នៅថ្ងៃនេះ។ របៀបដែលពួកគេទទួលបាននៅទីនោះ គឺជារឿងដូចគ្នាដែលពួកគេ ធ្វើសព្វថ្ងៃនេះ។ អ្វីដែលពួកគេទទួលបានដូចគ្នាថ្ងៃនេះ គឺជាអ្វីដែលពួកគេមាននៅ ទីនោះ។ ប្រសិនបើវាមកទាំងអស់ វាមកតាមនោះ។ នោះជាផ្លូវដែលព្រះបាន ប្រទាន។ វាមិនដែលផ្លាស់ប្តូរទេ។

42 សត្វទាមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ ពួកគេហែលឆ្លង ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ទៅខាងជើង ខាងត្បូង ហើយទៅណាក៏ដោយ។ ពួកគេហែលជាមុន។

43 នោះជារបៀបដែលព្រះធ្វើ។ ទ្រង់បញ្ជូនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅរដូវកាល រដូវនោះ បន្ទាប់មកវាត្រូវបានបង្ហាញ។ ហើយខ្ញុំមិនខ្វល់ថាមានរឿងប៉ុន្មានទៀត ដែលបន្ត នៅពេលដែលពួកគេឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានសន្យា សម្រាប់ថ្ងៃនោះ ត្រូវបានបញ្ជាក់ និងសន្យា គ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់ពួកគេបានឡើយ។ “ព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ។” ហើយនៅពេលដែលពួកគេនិយាយ...

44 “ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង នឹងលើកហោរាមួយរូបមកប្រដូចនឹងខ្ញុំ” លោក ម៉ូសេបាននិយាយ។

45 ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញបុរសនេះមកធ្វើអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ពួកគេដឹងថានោះគឺជាព្រះមេស៊ី។ ពេលលោកភីលីពឃើញការនោះ គាត់

និយាយថា “អ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះអង្គជាស្តេចនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។” គាត់បានដឹងវាដោយសារតែព្រះបន្ទូលបានសន្យាវា ហើយវាកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ មិនថាមានពួកជានិមិត្តប៉ុន្មាននាក់ ពួកសាឌូស៊ី កំពុងឈរនៅជុំវិញប៉ុន្មានទេ បណ្ឌិតនៃទេវកាត វាមិនបញ្ឈប់គាត់បន្តិចឡើយ ដោយសារតែគាត់កំពុងស្វែងរកទីសម្គាល់នោះ។ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញវារួចរាល់ នោះគឺជាទីសម្គាល់នៃសម័យកាល។ នោះជាអ្វីដែលពួកគេកំពុងស្វែងរក គឺជាផ្លូវរបស់ព្រះបានផ្តល់ឲ្យ។ បាទ មែនហើយ។

46 ឥឡូវនេះអ្នកមិនអាចផ្តល់ការអប់រំ ឱ្យទាមួយបានទេ។ គាត់មិនអាចទទួលបានទេ។ គាត់នឹងមិនចង់បានវាទេ។ ប្រវឹកដែលនៅសេសសល់នឹងមិនដើរតាមគាត់ទេ ទោះបីជាគាត់អាចនិយាយបានថាគាត់មានកម្រិតណាក៏ដោយ។ “ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ ខ្ញុំបានទៅសាលាទា។ ខ្ញុំដឹងទាំងអស់អំពីវា។ ខ្ញុំបានបញ្ចប់ការសិក្សាហើយ។ ខ្ញុំដឹងរឿងទាំងអស់នេះ។” វានឹងមិនធ្វើល្អបន្តិចទេ។ គ្មានសត្វទាផ្សេងទៀតនឹងដើរតាមគាត់ទេ ប្រសិនបើពួកគេជាទាពិតប្រាកដ អាម៉ែនដោយសារតែពួកគេកំពុងស្វែងរកសញ្ញាជាក់លាក់មួយ។ ពេលឃើញសញ្ញានោះ គេជឿ។

47 ហើយបើមាននិមិត្តអាចដឹងបាន តើគ្រីស្ទានកើតជាថ្មីបានដឹងលើសជាងអំបាលម៉ានទៀត? យើងគួរតែស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ត្រូវហើយ។ ព្រះធ្វើតាមវិធីដែលព្រះបានប្រទាន។

48 សូមចាំថា ការអប់រំនឹងមិនមែនជាឧបករណ៍សម្រាប់នាំពួកគេទៅកាន់កន្លែងដែលព្រះបានប្រទាននោះទេ។ ឧបករណ៍ដែលពួកគេមានគឺសភាវគតិ។ ហើយពួកវាជាសត្វប្រវឹកដឹងថាសភាវគតិនោះនឹងនាំពួកគេទៅកន្លែងដែលព្រះបានប្រទានមក។

49 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏នាំក្រុមជំនុំទៅកន្លែងដែលព្រះបានប្រទានឲ្យដែរ។ មិនមែនដើម្បីចូលរួមក្រុមជំនុំទេ ប៉ុន្តែត្រូវបំពេញដោយវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញឱ្យឃើញ បានបញ្ជាក់។ នោះជាផ្លូវរបស់ព្រះសម្រាប់ក្រុមជំនុំ តែងតែសម្រាប់ប្រជាជន នាំពួកគេទៅកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់ពួកគេ។ នោះជាអ្វីដែលព្រះវិហារគួរតែមាននៅថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាវាជាការពិត។

50 មិនមានវិធីល្អជាងសម្រាប់...ពួកគេមិនបានរកឃើញវិធីល្អជាងសម្រាប់ទារក ដើម្បីទទួលបាននូវអ្វីដែលវាចង់បាន ជាជាងការយំនោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់ កណ្តឹងគាត់ ហើយនិយាយថា “ជូនៀ អូនទើបតែអាយុបីថ្ងៃទេ តែឥឡូវបើកូន ចង់បាន នៅពេលអ្នកចង់បានដបដោះគោ ចូរលើកកណ្តឹងនេះឡើង ហើយបន្តិ វាឡើង” មើលថាតើវាដំណើរការឬអត់។ វាមិនដំណើរការទេ។ ទារកយំសម្រាប់ អ្វីដែលវាចង់បាន។ នោះជាវិធីដែលព្រះបានប្រទាន។ អ្នកយំកាន់តែខ្លាំង...កុំ វាយមិត្តតូចនោះឡើយ គាត់ដើរតាមផ្លូវដែលព្រះបានប្រទានមកប៉ុណ្ណោះ។ គាត់ ចង់បានអ្វីមួយ។ ត្រូវហើយ។ វាជាវិធីតែមួយគត់ដែលគាត់ដឹងដើម្បីហៅទៅម្តាយ របស់គាត់ ស្រែករកវា យំរកវា។ ត្រូវហើយ។

51 ព្រះផ្តល់អនុសាសន៍នេះសម្រាប់កូនចៅរបស់ទ្រង់។ ព្រះផ្តល់អនុសាសន៍នេះ សម្រាប់កូនចៅដែលមានជំនឿរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានធ្វើ។ មិនមែនជាការនិយាយ ដោយបញ្ហា មិនមែនជាទ្រឹស្តីដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួន ទេវវិទ្យាត្រូវបង្រៀន។ ទ្រង់ចង់ឱ្យ អ្នកយំសម្រាប់តម្រូវការរបស់អ្នក។ ហើយត្រូវហើយ ស្រែករកវា! អ្នករឹងពេកនិង ចចេសពេក អ្នកនឹងមិនទទួលបានវាទេ។ បើអ្នកត្រៀមខ្លួនបន្តិចហើយយំ ព្រះនឹង ប្រទានវាមកអ្នក។ ទ្រង់ចូលចិត្តស្តាប់កូនរបស់ទ្រង់យំ។ យំតាមតម្រូវការរបស់អ្នក ចំពោះព្រះ! ព្រះចង់បានវា។ នោះជាវិធីដែលទ្រង់បានប្រទាន។ ស្រែករកវា! នោះ ហើយជារបៀបដែលទារកយំ នោះជារបៀបដែលទ្រង់ចង់ឱ្យអ្នកយំ។

“យំយូរប៉ុណ្ណា?”

52 តើទារកយំរយះពេលប៉ុន្មាន? រហូតដល់គាត់ពេញចិត្ត។ ហើយនោះជាវិធី ដែលគ្រិស្តានគួរធ្វើ ជាកូនរបស់ព្រះ។ បើអ្នកឃើញថាព្រះបានធ្វើតាមការសន្យា ចូរកុំបោះបង់ចោល ចូរយំរហូតដល់មានចម្លើយ។ យំរហូតដល់អ្នកឃើញព្រះ បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ ទ្រង់ ហើយបញ្ជាក់ថាវានៅទីនេះ នោះអ្នកមិនចាំបាច់យំទៀតទេ អ្នកបានទទួល វា ដើរចេញហើយអរគុណទ្រង់សម្រាប់វា។ ទាល់តែអ្នកធ្វើដូច្នោះ ចូរស្រែករហូត ទាល់តែអ្នកទទួលបាន។ ខ្ញុំចូលចិត្តបែបនោះ តស៊ូ ប្រកាន់ខ្ជាប់។

53 មិនមែនជារុក្ខជាតិកូនកាត់ទេ មិនមែនជារុក្ខជាតិដែលត្រូវចិញ្ចឹម កូនតូច ហើយខ្ទប់ជុំវិញនោះទេ។ គ្រិស្តានគឺពិតប្រាកដ ពិតប្រាកដ កើតជាថ្មីមក ជា

អត្ថបទរបស់ព្រះ។ ពួកគេតស៊ូដើម្បីតំណែងរបស់ពួកគេ ហើយប្រយុទ្ធរហូតដល់ ពួកគេបានបញ្ចប់នៅលើផែនដីនេះ។ រាល់ចលនារបស់វាគឺជាការប្រយុទ្ធ។

54 ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់លោកម៉ូសេ ទ្រង់ប្រទានដីដល់គាត់។ គាត់ប្រាប់ យ៉ូស្វេថា “គ្រប់កន្លែងដែលខ្ញុំបានឲ្យអ្នករាល់គ្នាជាន់ជើង ឬដាក់បាតជើងលើ នោះ គឺខ្ញុំបានផ្តល់ឱ្យអ្នក។” ពួកគេត្រូវតែតស៊ូដើម្បីបានគ្រប់អីព្រូរបស់វា។ ដូច្នោះយើង ប្រយុទ្ធដើម្បីបានគ្រប់អីព្រូរបស់វា។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលត្រូវចិញ្ចឹមដូចកូនក្មេង នោះទេ ហើយនៅជុំវិញបែបនោះ ហើយនិយាយថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងនាំអ្នកទៅ ទីនោះ មើលអ្វីដែលអ្នកគិតអំពីវា។ អ្នកឆ្លងកាត់គំនិតរបស់អ្នក។” នោះមិនមែន ជាផ្លូវទៅមុខទេ។

55 មកជាមួយការតាំងចិត្ត។ មកនោះអ្នកនឹងស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់វាចប់។ ចូរនៅទីនោះរហូតដល់ព្រះឆ្លើយតប និងបញ្ជាក់។ បុរសម្នាក់ដែលជឿលើព្រះ អាច មើលឃើញវត្តមានរបស់ព្រះ មានអារម្មណ៍ថាមានវត្តមានរបស់ព្រះ ដឹងពីវត្តមាន របស់ព្រះ ហើយដឹងថាទ្រង់នៅទីនេះ។ ទ្រង់នៅទីនេះ ដើម្បីឆ្លើយតបរាល់អ្វីដែល ទ្រង់បានសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ បន្ទាប់មកយំរហូតដល់អ្នកទទួលបានវា! សង្កត់ លើទ្រង់។ កុំចាកចេញ បើត្រូវស្នាក់នៅទាំងយប់ទាំងថ្ងៃក៏ដោយ។ ព្រះមិនចង់ឱ្យ កូនរបស់ទ្រង់ស្តាប់សុន្ទរកថាបញ្ជីវន្តនោះទេ។ ទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេស្រែកទៅកាន់វា រហូតដល់ការសន្យាត្រូវបានបញ្ជាក់។

56 អ័ប្រាហាំនៅទីនេះត្រូវការយញ្ញូបូជា។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ព្រះបានផ្តល់ កូនចៀមមួយដល់គាត់។ នោះជាវិធីដែលព្រះបានប្រទាន។ គាត់ត្រូវការយញ្ញូបូជា ដូច្នោះព្រះបានប្រទានវា។ ក្រោយមក គាត់បានដាក់ឈ្មោះកន្លែងនោះថា *យេហូវ៉ា-យីវ៉ា*។ “ព្រះអម្ចាស់នឹងផ្គត់ផ្គង់ការបូជាដល់ព្រះអង្គផ្ទាល់។”

57 ឥឡូវនេះ យ៉ូប មានពេលមួយ ហោរាចាស់ យ៉ូប។ គាត់គឺជាហោរា។ គាត់ មានបញ្ហា។ សាតាំងចង់ល្អងគាត់ ហើយវាបានធ្វើឲ្យមានបួសរមាស់។ ហើយ វាសម្លាប់កូនរបស់គាត់ វាយកភាគហ៊ុនរបស់គាត់ វាបានយកទាំងអស់ដែលគាត់ មាន ហើយវាបានបំបែកគាត់ចេញជាបូសដំបៅ។

58 ហើយអ្នកសម្រាលទុក្ខគាត់ មកធ្វើអី? ពួកគេមិនបានផ្តល់អ្វីក្រៅតែពី ការមើលងាយ ចំអកដាក់គាត់ប្រាប់គាត់ថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបានធ្វើបាប ដោយសម្ងាត់។”



59 ហើយយ៉ូបបានស្មោះត្រង់។ គាត់ស្រែក។ គាត់ប្រាកដថា គាត់កំពុងធ្វើតាម បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។ គាត់បានធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះបានសន្យានឹងធ្វើ។ អ្វីដែលព្រះ បានសន្យានឹងគាត់ថា ទ្រង់នឹងឈរកែវគាត់ ក្រោមការថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយទ្រង់ គង់នៅទីនោះ។

60 ដូច្នេះ ព្រះបានផ្តល់ការនិមិត្តមួយដល់គាត់។ គាត់គឺជាហោរា។ តើគាត់ បានឃើញអ្វី? គាត់បានឃើញព្រះបន្ទូល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់បាននិយាយ ថា “ខ្ញុំដឹងថាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរូបកាយនេះក៏ដោយ ក៏ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំដែរ។” ឃើញទេ ទ្រង់បានផ្តល់ការនិមិត្តអំពី ការរស់ឡើងវិញសម្រាប់គាត់។ គាត់ជាហោរា គាត់បានឃើញព្រះបន្ទូល។ គាត់ បានឃើញព្រះបន្ទូល ហើយគាត់បានដឹងថា ឆ្លឹង និងរូបកាយរបស់គាត់នឹងរស់ ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ គាត់ត្រូវបានគេសួរថាតើគាត់ដឹងថាព្រះនៅទីណា ប្រសិនបើគាត់គ្រាន់តែមើលឃើញ។

61 គាត់បាននិយាយថា “ផ្កាមួយងាប់ វារស់ឡើងម្តងទៀត។ ដើមឈើរលំ វា ងើបឡើងម្តងទៀត តែមនុស្សម្នាក់ដេកស្លាប់ បាត់ទៅហើយ តើវានៅឯណា? ឱ ព្រះអង្គលាក់ទូលបង្គំនៅក្នុងផ្លូវ ហើយរក្សាទូលបង្គំនៅទីស្ងាត់កំបាំងរហូតដល់ ព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គកន្លងផុតទៅ។”

62 ពេលនោះ ផ្ទួលាន់ក៏ចាប់ផ្តើមបន្លឺឡើង ផ្លេកបន្ទោរក៏ចាប់ផ្តើមភ្លឺ ព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះអម្ចាស់យាងមកសណ្ឋិតលើហោរា។ គាត់ក៏ក្រោកឡើង ឃើញការយាង មករបស់ព្រះអម្ចាស់ គាត់ក៏ស្រែកឡើងថា “ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមាន ព្រះជន្មគង់នៅ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវស៊ី ស្បែកបំផ្លាញរូបកាយនេះក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះក្នុងសាច់ឈាមខ្ញុំ។” ព្រះទ្រង់ បានប្រទានព្រះបន្ទូល គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយគាត់បានឃើញទ្រង់ ហើយបាន ហៅទ្រង់ជាព្រះប្រោសលោះគាត់។

63 អ៊ីស្រាអែលត្រូវការវិធីចេញពីស្រុកអេស៊ីប ហើយព្រះបានប្រទានហោរាម្នាក់ ដល់ពួកគេ។ ហោរាម្នាក់ដែលបង្ហាញព្រះបន្ទូលដែលបានសន្យាចំពោះអំប្រាហាំ។ ពិតប្រាកដណាស់ ផ្លូវដែលព្រះប្រទាន! ពួកគេមិនអាចប្លឺកហ្វីនទាហាន ពួកគេ មិនអាចធ្វើរបស់នេះបានទេ ពួកគេមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានដែរ។ អ្វីដែលពួកគេបាន

ធ្វើគឺរង់ចាំផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទ្រង់នឹងនាំមនុស្ស  
ទាំងនោះចេញ បន្ទាប់ពីបួនរយឆ្នាំ។ ប្រជាជនរបស់ទ្រង់នឹងស្ថិតក្នុងភាពជា  
ទាសករ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងនាំពួកគេចេញដោយព្រះហស្តដ៏ខ្លាំងខ្លា។ ទ្រង់នឹងបង្ហាញ  
ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ហើយទទួលបានសិរីរុងរឿងនៅក្នុងប្រជាជាតិ  
នោះ។”

64 ចុះបុរសនេះ នៅពេលគេយំហើយស្រែក! ហើយឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ការយំ  
ទាំងអស់នឹងមិនបានសង្គ្រោះពួកគេឡើយ រហូតដល់ពេលនោះត្រូវបានសម្រេច។

65 រឿងទាំងនេះដែលយើងកំពុងមើលឃើញសព្វថ្ងៃនេះ មិនអាចកើតឡើងពីម្តែ  
ឆ្នាំមុន ឬសែសិបឆ្នាំមុនទេ។ ថ្ងៃនេះវាកើតឡើង។ នេះជាម៉ោង! នេះជាពេលវេលា!  
ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាដែលវាត្រូវបានបំពេញ។ ហេតុអ្វី? ព្រះបានសន្យាវា  
ហើយវានៅទីនេះ។

66 ពួកគេបាននិយាយវាមួយរយឆ្នាំមុន ថា “ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ  
បរិសុទ្ធមិនអាចមានម្តងទៀតទេ។” ពួកគេបាននិយាយថា ហាសិបឆ្នាំមុន  
“ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...” ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សថ្ងៃទី៥០បានបង្ហាញឲ្យឃើញ  
គឺវា ថាវាជាពេលរបស់ព្រះដើម្បីបង្ហាញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ មិនថាមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ  
ទ ប្រេសប៊ីធើរៀន លូធើរាន បាននិយាយអ្វីនោះទេ អ្នកនៅតែត្រឹមត្រូវជាមួយនិង  
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ បុរសគ្នាហានបានចេញទៅទីនោះ ហើយបន្តរហូតដល់  
ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមក ពួកគេនិយាយភាសាដទៃ  
ហើយលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចប្រាប់អ្នកពីភាពខុសគ្នានោះ  
ទេ។ ព្រះជាអ្នកបកប្រែផ្ទាល់របស់ទ្រង់ អ្នកបានទទួលវាហើយ។ អ្នកប្រហែលជា  
មិនអាចពន្យល់បាន ប៉ុន្តែអ្នកដឹងថាអ្នកបានទទួលវា។ តើអ្នកណាអាចពន្យល់ព្រះ  
បាន? គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើបានទេ។

67 ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលព្រះអាចបង្ហាញការនិមិត្តនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹង  
ថាវាកើតឡើង។ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញពីរបៀបដែលព្រះអាចធ្វើការទាំងនេះទេ។  
វាមិនមែនជាអាជីវកម្មរបស់ខ្ញុំក្នុងការពន្យល់វាទេ។ គឺទ្រង់ តែប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់ជាអេ  
ឡូហ្វីម ជាអ្នកដែលមានគ្រប់ទាំងអស់ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកបំរើ  
របស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់បានសន្យា ហើយខ្ញុំដឹងថាវានៅទីនេះ។ នោះជា  
រឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង។ ខ្ញុំដឹងថា ទ្រង់គឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ

និងជារៀងរហូត។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់បានសន្យានឹងការនេះ ហើយព្រះគឺនៅទីនេះដើម្បីធ្វើឱ្យការសន្យារបស់ទ្រង់ពិត។ បាទ។ ផ្លូវដែលព្រះប្រទាន!

68 អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យមានហោរាម្នាក់ ដែលបានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល ហើយគេត្រូវបាននាំចេញក្រៅ។ ហោរានេះ គឺលោកម៉ូសេ គាត់បានរស់នៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ តស៊ូជាមួយមនុស្សទាំងនេះ ព្យាយាមរក្សាពួកគេរហូតដល់គាត់អាចនាំពួកគេទៅទឹកដីសន្យា។ មកដល់កន្លែងមួយ បុរសត្រូវស្លាប់ គាត់មានអាយុមួយរយម៉ែត្រ។ មិនមានកន្លែងសម្រាប់គាត់ស្លាប់ទេ។ នៅពេលដែលគាត់បានត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេចដើម្បីស្លាប់ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់ថ្មដល់គាត់ ថ្មដាដែលគាត់បានវាយនៅទីរហោស្ថាន គឺជាថ្មដែលដើរតាមគេ ដែលគេបានដឹកពីថ្មនោះ។ ព្រះទ្រង់បានប្រទានថ្មមួយដល់គាត់ និងកន្លែងស្លាប់ ដែលម៉ូសេអាចស្លាប់ដោយសមរម្យ។

69 នៅលើថ្មដានេះ ព្រះជាម្ចាស់ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំស្លាប់នៅលើថ្មដាដែលនោះ! នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ទៅ។ ថ្មដានោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ បាទមែនហើយ។

70 បន្ទាប់ពីគាត់បានស្លាប់ នៅលើថ្មដានោះ គាត់ត្រូវការអ្នកទ្រង់ដើរ។ ព្រះបានបញ្ជូនទេវតាមួយក្រុមមកដាក់គាត់។ ហេតុអ្វីបានជាមិនមែនពួកចាស់ទុំរបស់គាត់? ព្រោះគ្មានអ្នកណាអាចយកគាត់ទៅទីណាបានទេ មានតែទេវតា។ ពួកគេបានដាក់គាត់ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គាត់ត្រូវការអ្នកទ្រង់ ហើយព្រះក៏បានប្រទានវាមក។ គាត់បានទៅតាមផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។ ហាលេលូយ៉ា!

71 ហេណុកបានដើរជាមួយព្រះប្រាំរយឆ្នាំ ហើយគាត់ជាទីពេញចិត្តនឹងទ្រង់។ គាត់ត្រូវការផ្លូវខ្ពស់ដើម្បីទៅផ្ទះ។ ព្រះបានផ្តល់វា។

72 អេលីយ៉ាបានដាក់បណ្តាសាយេសេបិលអំពីមុខដែលនាងលាបពណ៌ ហើយវិធីរបស់នាងបានធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់ធ្វើដែរ។ ហើយគាត់នឿយហត់និងព្រួយ ហើយត្រៀមសម្រាប់ទៅផ្ទះ។ គាត់ចាស់ណាស់ហើយគាត់មិនអាចដើរឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែដាន់បានទេ។ ព្រះបានផ្តល់ផ្លូវសម្រាប់គាត់ឆ្លងទន្លេយ៉ែដាន់។ គាត់ចង់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីជួបព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះបានចាត់ទេវតាធុរចុះមក ហើយនិងសេះ ក៏ចាប់គាត់ឡើងទៅ។ ផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។ ផ្លូវដែលព្រះបាន

ប្រទាន។ ទ្រង់តែងតែធ្វើវាយ៉ាងប្រាកដ។ ត្រូវហើយ។ បាទ មែនហើយ។ ព្រះផ្តល់  
ផ្លូវ ជានិច្ច។ បាទ។

73 ពួកអ្នកប្រាជ្ញ កាលពួកគេនៅតាមផ្លូវពីក្រុងបាប៊ីឡូន ពួកគេបានឃើញ  
ផ្លូវដែលពួកគេចង់ចុះទៅ ព្រោះគេដឹងថាស្តេចអង្គនេះនឹងកើត។ ពួកគេត្រូវការ  
ត្រីវិស័យ ព្រះបានផ្តល់ផ្កាយមួយ។ ពួកគេបានបន្ទូលទុកអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ពួកគេ  
មិនត្រូវការត្រីវិស័យ ពួកគេបានដើរតាមផ្កាយ។ វាជាផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។  
ព្រះបានផ្តល់ផ្លូវ ពួកគេបានដើរតាមផ្កាយ រហូតដល់ពួកគេបានរកឃើញពន្លឺដ៏  
ល្អឥតខ្ចោះ។ អូ!

74 ពិភពលោកត្រូវការព្រះអង្គសង្គ្រោះ នៅថ្ងៃណាមួយ។ ពួកគេបានរង្វេង ពួកគេ  
មិនបានដឹងពីវាទេ។ ពួកគេបានគិតថា ពួកគេបានសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវការ  
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ព្រះបានប្រទានព្រះរាជបុត្រាមួយអង្គ សម្រាប់ជាព្រះអង្គ  
សង្គ្រោះ។ ហេតុអ្វី? គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើវាបានទេ។ នៅលើផែនដីនេះគ្មាន  
មនុស្សណាម្នាក់នៅស្ថានសួគ៌ គ្មានកន្លែងណា អាចធ្វើវាបាន។ ព្រះបានគ្របបាំង  
ស្រ្តីព្រហ្មចារី នាងបានមានគភ៌ និងប្រសូតបានកូន-មនុស្ស។ ហើយកូន-មនុស្ស  
មិនមែនជាសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ដទៃទេ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ ដែលបានបង្ហាញ  
នៅក្នុងសាច់ឈាម គឺជាព្រះអង្គតែមួយគត់ដែលអាចប្រោសលោះបាន។ ព្រះ  
លោហិតរបស់ទ្រង់សង្គ្រោះយើង។ ព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ព្យាបាលយើង។ វាជា  
ឈាមដែលយើងអាចឈរ លើការសន្យាណាមួយដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ព្រះបាន  
សន្យាថានឹងធ្វើវា។

75 ព្រះបានជួបអ្នកថ្វាយបង្គំតាមរយៈព្រះលោហិត និងនៅក្រោមព្រះលោហិត  
ប៉ុណ្ណោះ។ អ៊ីស្រាអែលមានកន្លែងមួយដើម្បីជួបព្រះ។ មិនមែននៅក្នុង...ព្រះមាន  
កន្លែងមួយ ថ្ងៃនេះ ទ្រង់—ទ្រង់បានជួបអ្នកថ្វាយបង្គំទ្រង់ មិនមែននៅមេតូឌីស្ត បា  
ទីស្ត ឬ ពេនទីកុស្តទេ។ ទ្រង់បានជួបពួកគេនៅក្រោមព្រះលោហិត។ នោះគឺជា  
កន្លែងតែមួយគត់ដែលព្រះមាន។ មិននៅក្នុងអង្គការមិនមែននៅក្នុងសហជីពទេ។  
ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះលោហិតគឺជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានជួបអ្នកថ្វាយបង្គំ  
ទ្រង់។ ‘ពេលឃើញឈាម!’ នោះជាផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។

76 បន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំត្រូវបានជឿយ៉ាងមុតមាំ ពេលពួកគេបានឃើញទ្រង់ ថាទ្រង់  
ជាព្រះមេស៊ី!

77 ពេលស្រ្តីតូចនៅអណ្តូង ពេលនាងត្រូវការព្រះអង្គសង្គ្រោះ នាងត្រូវការ អ្វីមួយដើម្បីបង្ហាញ។ នាងបានទៅព្រះវិហារ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយពួកគេ បានឃើញការបង្រៀននេះនិងទ្រឹស្តីនោះ រហូតមកដល់ពេលនេះ នាងបានក្លាយជា ស្រីពេស្យា។ វាបានបង្វែរនាងទៅតាមផ្លូវ។ ថ្ងៃមួយ នាងទៅដងទឹកមួយធុង ប្រហែលម៉ោង១១ថ្ងៃត្រង់ មានបុរសម្នាក់អង្គុយ។ ជនជាតិយូដាម្នាក់នៅទីនេះ នៅទេសភាពដ៏តូចមួយនេះ។ ហើយនាងបាននិយាយ...

78 ពេលនាងទៅទម្លាក់ធុងចុះពីលើអណ្តូង ដើម្បីដងទឹក នាងបានលឺបុរសម្នាក់ និយាយថា “ស្រ្តីអើយ យកមកឱ្យខ្ញុំផឹកផង។” ហើយនាងបាននិយាយ...

79 នាងបានងាកមកយ៉ាងលឿន ហើយគិតថាទ្រង់គ្រាន់តែជាជនជាតិយូដា ធម្មតាម្នាក់ ដ្បិតទ្រង់គ្រាន់តែជាមនុស្សដូចជារូបកាយសាច់ឈាមដែរ។ ទ្រង់គឺជា មនុស្ស ចេះញាំ ផឹក ដេក ដូចយើងដែរ។ ទ្រង់ជាមនុស្សពេកណាស់ រហូតដល់ ទ្រង់អាចសុគត ហើយទ្រង់គឺជាព្រះ។ បន្ទាប់មកយើងរកឃើញថា នៅពេល...

80 បាននិយាយ “វាមិនមែនជាទម្លាប់ទេសស្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាជនជាតិយូដា ដែលសួរសាសន៍សាម៉ារីដូចនោះ។”

81 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយ អ្នកណា អ្នកនឹងសុំខ្ញុំផឹកវិញ។” បានមានបន្ទូលថា “ទៅយកប្តីរបស់អ្នកមក ទីនេះ។”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ។”

82 បានមានបន្ទូលថា “អ្នកបាននិយាយការពិតហើយ។ ព្រោះអ្នកមានប្តីប្រាំ ហើយអ្នកដែលកំពុងរស់នៅជាមួយឥឡូវនេះមិនមែនជាប្តីរបស់អ្នកទេ។” តើមាន អ្វីកើតឡើង? ព្រះបានផ្តល់អ្វីមួយសម្រាប់នាង។

83 នាងបាននិយាយថា “លោកម្ចាស់ ខ្ញុំយល់ឃើញថា លោកជាហោរា។ យើង ដឹងថានៅពេលដែលព្រះមេស៊ីយ៉ាងមក ទ្រង់នឹងប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ព្រះបន្ទូលនិយាយដូច្នោះ។ យើងកំពុងស្វែងរកវា។ ខ្ញុំឈឺនិងហត់ឡើយនឹងរឿងទាំងអស់នេះ គោលលទ្ធិនិងការបង្រៀនរបស់ពួកគេ ពួកផារីស៊ី ពួកសាឌូស៊ី និង ហេរ៉ូឌា ទោះជាមានរឿងអ្វីក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែយើងដឹងថា

ព្រះមេស៊ីនឹងមក នៅពេលវេលាដែលត្រូវយាងមក។ តើលោកនិយាយម៉េចដែរ អ្វីអំពីរឿងនេះ?”

84 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាទ្រង់។” អាម៉ែន! ព្រះបានផ្តល់ផ្លូវមួយ។ នាងបាន ចាកចេញពីជើងទឹក ជាស្រ្តីបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយរត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុង ហើយ និយាយថា “ចូរមកមើលបុរសម្នាក់ដែលប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះ មិនមែនជាព្រះមេស៊ីទេឬ?”

85 ពេត្រុសបានស្តាប់សាច់រឿងរបស់អនទ្រេ ហើយជាច្រើនដងបានស្តាប់ បានឮ អនទ្រេនិយាយអំពីយ៉ូហានណែនាំពីព្រះមេស៊ី និងមនុស្ស ហើយរឿងទាំងអស់ នេះកើតឡើង។ វាជាអាថ៌កំបាំងទាំងអស់ចំពោះពេត្រុស។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ គាត់មក ជាមួយអនទ្រេ ដើម្បីជួបព្រះយេស៊ូវ។ ហើយពេលដែលគាត់ចូលទៅក្នុងវត្តមាន របស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះយេស៊ូវមើលមកគាត់ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកឈ្មោះ ស៊ីម៉ូន ហើយអ្នកជាកូនរបស់យ៉ូណាស។” ព្រះបានផ្តល់ផ្លូវសម្រាប់ពេត្រុសដើម្បី មើលថាទ្រង់ជានរណា។ ទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។

86 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានសុគត ហើយបានឡើង ទៅស្ថានសួគ៌ ក្រុមជំនុំត្រូវការអំណាច ដើម្បីធ្វើជាបន្ទាល់។ ព្រះប្រទានឱ្យពួកគេនូវ ថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ទ្រង់បានផ្តល់បុណ្យទី៥០។

87 ពីរពាន់ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ មិត្តអើយ។ ពីរពាន់ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។ នៅថ្ងៃ ចុងក្រោយនេះ យើងបានទទួលដូច្នោះដែរ មនុស្សបានចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធសាសនា គ្រីស្ទ ហើយបានបង្ហូរខ្លួនទៀត បង្កាត់វាទៅជាគោលលទ្ធិ ព្រះវិហារ និងកាយ សុទ្ធរកថាបញ្ញា រហូតដល់ព្រះចេស្ដានិងរបស់ពិតនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានបាត់បង់។ ហើយនៅទីនេះយើងជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលសន្យាសម្រាប់ថ្ងៃ ចុងក្រោយនេះ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង អ្វីដែលនឹងកើតឡើង គឺមនុស្សមិនជឿវា ទេ។ ពួកគេបានចេញពីវា។ អ្នកសួរពួកគេថាតើពួកគេជាគ្រីស្ទានឬមិនមែន គេ និយាយថា “ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ។” នោះគ្មានន័យអីសោះ។ អ្នក ត្រូវតែជាគ្រីស្ទានពីកំណើត។ ឥឡូវនេះ យើងបានទទួលរឿងទាំងមូលចូលទៅក្នុង បាប៊ីឡូនម្តងទៀត បន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំ។

88 ក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះត្រូវការអំណាច និងសេចក្តីពិតម្តងទៀត។ អូ! ព្រះជាម្ចាស់ បានប្រោសព្រះរាជបុត្រាឡើងវិញ ដើម្បីអោយព្រះអង្គថែរក្សា ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូល

ថា “បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិត ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក ក៏នៅក្នុងអ្នកផងដែរ។” យើងរកឃើញនៅក្នុងហេព្រើរ ១៣:៨ “ទ្រង់នៅដដែលគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។”

89 យើងរកឃើញនៅក្នុងម៉ាទ្សាតិទី៤ ថាទ្រង់បានសន្យានឹងយើងនូវសារមួយ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ដែលនឹង “ស្តារជំនឿរបស់ប្រជាជនត្រឡប់មកកាន់ព្វ យុកោម្ពងទៀត។” ទ្រង់បានសន្យានៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់។

90 ទ្រង់ក៏បានសន្យាដែរ នៅក្នុង យ៉ូហាន ១៤:១២ “អ្នកណាជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការ ដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។ គាត់នឹងធ្វើច្រើនជាងនេះ ឬធំជាងនេះទៅទៀត ត្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា។”

91 ទ្រង់មានបន្ទូលនៅថ្ងៃមួយ។ ពួកគេថា “លោកគ្រូ សូមបង្ហាញទីសម្គាល់មួយ មកយើង។”

92 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ជំនាន់ទន់ខ្សោយនិងផិតក្បត់តែងតែស្វែងរកទី សំគាល់។” នោះគឺជាជំនាន់ដែលយើងកំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់មានបន្ទូល ថា “ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវទីសម្គាល់មួយ។ ដ្បិតយ៉ូណាសនៅក្នុងពោះត្រី បាឡែន បីថ្ងៃបីយប់ កូនមនុស្សត្រូវតែនៅក្នុងស្នូលនៃផែនដី បីថ្ងៃបីយប់។”

93 តើទីសម្គាល់បែបណាដែលមនុស្សជំនាន់អាក្រក់ និងផិតក្បត់នឹងរកឃើញ? ទីសម្គាល់នៃការរស់ឡើងវិញ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវបានសន្យានៅ ថ្ងៃនេះ ជាទីសម្គាល់នៃការរស់ឡើងវិញថាទ្រង់នៅមានជីវិត ទ្រង់នៅដដែលគឺ ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

94 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដូចនៅសម័យលោកឡុត” ដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់ វាកាលពីយប់មិញ។ “គ្រាមរស់ឡុត តើអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងជំនាន់របស់ឡុត នោះនឹងមានដូចគ្នានៅពេលបុត្រមនុស្សយាងមក។” សេចក្តីទាំងនេះយើង ត្រូវបានសន្យា ព្រះគម្ពីរជាច្រើនទៀត។ ដើម្បីកុំឱ្យឆ្លៀតពេល... “បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ។ សកលលោក លំដាប់ ជាសម័យ ពួកជំនុំ គេនឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ។ ទោះជាយ៉ាងណា អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃសម័យកាល។”

“ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។” តើ វាគឺជាអ្វី? វាគឺជាទីសំគាល់របស់ព្រះ ដែលជាផ្លូវរបស់ព្រះ។

95 អំប្រាហាំកំពុងរង់ចាំកូនប្រុស។ ទីសំគាល់ចុងក្រោយដែលគាត់បានឃើញ មុនពេលការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់សាសន៍ដទៃ គឺព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងនៅក្នុង សាច់ឈាមរបស់មនុស្ស ដែលដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃបេះដូងរបស់សាវ័រពេលនាង នៅក្នុងតង់។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “វានឹងត្រឡប់មកវិញនៅពេលបុត្រ មនុស្សយាងមក។” បងប្រុស បងស្រី ខ្ញុំជឿថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ ខ្ញុំ ជឿថានេះជាថ្ងៃនៃការសន្យា។

96 អ្នកត្រូវតែមានជំនឿលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ បើអ្នកមិនទាន់មានជំនឿទេ បើអ្នកគ្រាន់តែយកវាដោយសន្មត... ពាក្យសន្មត យោងទៅតាមវចនានុក្រម មានន័យថា “ដើម្បីផ្សេងព្រេងដោយគ្មានសិទ្ធិអំណាច។” ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ព្រះបន្ទូលសន្យា ហើយព្រះជាម្ចាស់ឈរនៅពីក្រោយព្រះបន្ទូលនោះ អ្នកមិនបាច់ ស្មានទៀតទេ។ អ្នកកំពុងតែធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលថាធ្វើ ហើយទ្រង់ មានកាតព្វកិច្ចដើម្បីគាំទ្រវា។

97 អស្ចារ្យ លឿ អ្នក—អ្នករីកផុសផុល ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក ខ្ញុំបានឃើញគាត់ កាលខ្ញុំនៅក្មេងគឺប៉ុល វ៉ាខើ។ គាត់បានប្រាប់រឿងមួយ ថ្ងៃមួយ វាតែងតែជាប់គាំង ជាមួយខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយថា “ថ្ងៃមួយ យើងកាប់ឈើ។” គាត់ជាអ្នកកាប់ឈើ នៅរដ្ឋ អូរីហ្គិន ហើយបាននិយាយថា ថៅកែបានប្រាប់គាត់ឱ្យឡើងលើកំពូលភ្នំ។ គាត់កំពុងសុបិន។ កន្លែងដែលគាត់ពិតជារស់នៅ នៅពេលនោះគាត់បានធ្លាក់ចុះ នៅក្នុងកោះ ហើយក្តៅខ្លួន ក្តៅខ្លាំងណាស់ ហើយគាត់ក៏ស្លាប់ទៅ។ ពួកគេបានទៅ រកត្រូវពេទ្យ ប៉ុន្តែវានៅឆ្ងាយរាប់គីឡូម៉ែត្រ ដោយជិះទូកកាណូ។

98 មុនពេលគ្រូពេទ្យអាចទៅដល់ទីនោះ ប៉ុលចាប់ផ្តើមលែងដឹងខ្លួន កាន់តែ ឈឺនិងកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរ។ គាត់បានហៅប្រពន្ធដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់។ គាត់បាន និយាយថា “អូនជាទីស្រឡាញ់ វាកាន់តែងងឹតនៅក្នុងបន្ទប់ កាន់តែងងឹតពេក ហើយ។” ហើយគាត់បានត្រឡប់ទៅជាមិនដឹងខ្លួន។

99 ហើយនៅពេលដែលគាត់សន្លប់ គាត់បាននិយាយថា គាត់យល់សប្តិឃើញ នៅពេលដែលគាត់ស្ថិតក្នុងសភាពសន្លប់នោះ គឺថាហ្វាយរបស់គាត់បានចាត់ គាត់ឱ្យទៅកាប់ដើមឈើមួយដើម។ គាត់បានរកឃើញដើមឈើនោះ គាត់បាន



ផ្លូវរំលំដើមឈើ ភ្ជាប់នឹងពូថៅ ហើយឈោងទៅយកវា។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាចលើកវាបាន។ បាននិយាយថា កម្លាំងរបស់គាត់អស់។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាចយកវាបាន។ គាត់បាននិយាយថា “ដើមឈើមានទំហំប៉ុននោះ ច្បាស់ណាស់ខ្ញុំអាចរើសលើកវាបាន។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំព្យាយាមម្តងទៀត។” ហើយគាត់បានចុះហើយគាត់បានលើក គាត់គ្រាន់តែនឿយហត់រហូតដល់គាត់អស់កម្លាំង។ គាត់អង្គុយក្បែរដើមឈើ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីទៀតទេ។ ចៅហ្វាយតម្រូវឱ្យដើមឈើនេះចុះនៅជំរំ ហើយខ្ញុំខ្សោយពេកក្នុងការយកវាមកទម្លាក់ចោល។”

100 បាននិយាយថាគាត់បានលឺសំលេងដីផ្តុំមរណ្ណមបំផុតដែលគាត់មិនធ្លាប់បានលឺវា គឺជាចៅហ្វាយរបស់គាត់ដែលនិយាយ ប៉ុន្តែ គាត់បាននិយាយថា ពេលគាត់ដាក់ទៅមើលថានរណាជាចៅហ្វាយរបស់គាត់ គឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប៉ុល ឯងឈ្មោះគ្នាឆ្លើងអី? តើអ្នកទាំងអស់គ្នាច្របូកច្របល់រឿងអ្វី? តើអ្នកឃើញទឹកនោះហូរនៅទីនោះទេ?” បាននិយាយថា “ម៉េចមិនបោះឈើចូលទន្លេហើយជិះវាចុះ? ជិះវាទៅជំរំ។”

101 គាត់បានលោតលើឈើហើយចាប់ផ្តើមចុះពីលើរនាំងដោយស្រែកយ៉ាងអស់សំឡេងរបស់គាត់។ “ខ្ញុំជិះលើវា! ខ្ញុំជិះលើវា!”

102 បងប្រុស បងស្រី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសន្យាថារឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ ខ្ញុំជឿថាយើងរស់នៅទីនេះ។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់គឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាកើតឡើងដោយរបៀបណាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងជិះលើវា។ ខ្ញុំជឿថាវាជាសេចក្តីពិត ពីព្រោះវាជាដំណឹងល្អ ដែលជាផ្លូវរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាសារនៃម៉ោង ដែលជាពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ វាជាផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។ ខ្ញុំកំពុងជិះលើវា!

តើអ្នកមិនលោតជាមួយខ្ញុំទេឬ ខណៈពេលដែលយើងឱនក្បាល?

103 ព្រះរ៉បិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅកាន់សិរីល្អលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងជឿថាព្រះបន្ទូលទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។ ឱព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យមនុស្សប្រុសស្រីរាល់គ្នា នៅយប់នេះ បានឡើងលើព្រះបន្ទូល ហើយចងចាំថាពេលដែលពួកគេដើរកាត់តាមដំណើរនោះ គេអាចសារភាពថា “ខ្ញុំកំពុងជិះលើការសន្យារបស់ព្រះ។ វានឹងនាំខ្ញុំចូលទៅក្នុងសិរីរុងរឿង។ វាជាផ្លូវរបស់ព្រះសម្រាប់

ខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។”

104 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “បន្តិចទៀត លោកិយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកសូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក។” ទ្រង់បានសន្យានឹងយើងរាល់គ្នា ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងនឹងឃើញទ្រង់។

105 មានម្តង ជនជាតិក្រិចមក ហើយនិយាយថា “លោកម្ចាស់ យើងនឹងឃើញព្រះយេស៊ូវ។” ហើយពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឯកសិទ្ធិនោះ។ ហើយយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងចង់ឃើញទ្រង់ផងដែរ។ វាជាបំណងចិត្តរបស់យើង។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចលឺពីទ្រង់ទេ លុះត្រាតែពួកគេចង់ឃើញទ្រង់។ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើជនជាតិក្រិចទាំងនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឃើញទ្រង់ ហើយទ្រង់បានផ្តល់ផ្លូវឱ្យពួកយើងបានឃើញទ្រង់ ទ្រង់តែងតែធ្វើផ្លូវ ព្រោះទ្រង់គឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ អ្នកបម្រើម្នាក់បាននាំជនជាតិក្រិចទាំងនេះចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះអង្គ ហើយពួកគេបានជួបទ្រង់។ សូមផ្តល់ឯកសិទ្ធិដូចគ្នាដល់យើងនៅយប់នេះ ឱព្រះវរបិតា។ សូមឲ្យយើងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើនាំទស្សនិកជននេះចូលក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ហើយសូមឲ្យយើងបានឃើញព្រះយេស៊ូវ នៅយប់នេះ ជាអ្នកដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ សូមប្រទានមកព្រះអម្ចាស់។

106 សូមជួយសង្គ្រោះអ្នកបាត់បង់ផង ឱព្រះអម្ចាស់អើយ បើមានជាបុរស ស្ត្រី ប្រុស ឬស្រី។ ពេលឃើញប្រជាជាតិយើងបំពុលដោយឃាតកកាប់សម្លាប់ បោកប្រាស់ និងមើលអំពើពុករលួយក្នុងប្រជាជាតិសព្វថ្ងៃ! ហើយឃើញអំពើពុករលួយនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយឃើញពួកគេនាំទៅរកការកាប់សម្លាប់យ៉ាងអនាធិបតេយ្យនៅទីនោះ ព្រោះគេមិនដើរតាមផ្លូវដែលព្រះប្រទាន! ពួកគេទៅតាមគោលលទ្ធិមួយចំនួន ជាជាងមកតាមព្រះបន្ទូល។

107 ព្រះអើយ យើងអធិស្ឋានថាគ្រីស្ទានពិត ដែលកើតមកពិតប្រាកដ ដូចដែលទូលបង្គំបានបង្ហាញវា ដោយធ្វើជាប្រវឹកពិត ពួកគេ... “ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ សម្លេងចម្លែកពួកគេនឹងមិនដើរតាមទេ។” ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សំឡេងទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ នោះជាផ្លូវដែលទ្រង់បានផ្តល់ឲ្យជានិច្ចសម្រាប់ក្រុមជំនុំ និងសម្រាប់ប្រជាជន គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ “ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តី

ពិត។” ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះគម្ពីរច្រាប់យើងថា “ព្រះបន្ទូលរបស់  
ព្រះជាម្ចាស់គឺមុតជាងដាវមុខពីរ យល់ដឹងអំពីគំនិត និងចេតនានៃចិត្ត។”

108 ហេតុអ្វីបានជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនអាចមើលឃើញព្រះមេស៊ីរូប  
ពួកគេ នៅពេលពួកគេបានឃើញថាទ្រង់ជាព្រះបន្ទូលនោះ តើនៅពេលណាដែល  
ទ្រង់អាចយល់ឃើញពីគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ? ហេតុអ្វីបានជា  
ពួកគេមិនជឿ? ពួកគេបានយល់វាតាមរយៈហោរាថាពួកហោរាអាច ប៉ុន្តែនៅពេល  
ដែលភាពពេញលេញនៃព្រះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់  
ហើយទ្រង់បានគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង ពេលនោះគេមើលមិនឃើញព្រះគេ  
ខ្វាក់ភ្នែក។

109 ព្រះអម្ចាស់អើយ អស់អ្នកដែលបើកភ្នែកឡើង យប់នេះ សូមអោយយើង  
ឃើញព្រះយេស៊ូវនៅកណ្តាលយើង។ សូមអ្នកជម្ងឺទាំងអស់បានជាសះស្បើយ។  
សូមឲ្យការនេះដោះស្រាយវាចុះ ព្រះអម្ចាស់ ថាពួកគេនឹងលែងមានពេល  
ទៀតហើយ ចាប់ពីម៉ោងនេះតទៅ...ប៉ុន្តែអ្វីដែលនឹងជឿថាទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។  
ពួកគេកំពុងមកដល់ផ្លូវរបស់ព្រះ។ ពួកគេជាច្រើននៅទីនេះ យប់នេះជិតស្លាប់។ មាន  
មនុស្សជាច្រើននៅទីនេះ យប់នេះ ដែលប្រហែលនឹងមិនមាននៅទីនេះក្នុងមួយ  
សប្តាហ៍ទៀត ប្រសិនបើអ្នក ជំនួយរបស់អ្នកមិនមក។

110 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទ្រង់ទទួលខុសត្រូវតែចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា  
ប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យាថា យើងនឹងឃើញទ្រង់។ ទ្រង់បានសន្យាថាអ្វី  
ដែលទ្រង់បានធ្វើ យើងក៏នឹងធ្វើដែរ។ នេះគឺជាវេលា។ ទូលបង្គំបានសារភាព  
វា ទូលបង្គំជឿវា។ ទូលបង្គំបានឮទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់  
និយាយដូច្នោះ។ ទ្រង់បញ្ជាក់វា។ ទូលបង្គំដឹងថាវាជាការពិត។ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យ  
វាបានដឹងផង ព្រះអម្ចាស់។ វាត្រូវបានគេសរសេរ ឥឡូវនេះសូមឲ្យវាបានសម្រេច  
ដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់វាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។

111 ខ្ញុំមិនជឿថាយើងនឹងអាចហៅបន្ទាត់អធិស្ឋានបានទេ។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងប្រើវា  
ពីទីនេះ។

112 តើមានអ្នកឈឺប៉ុន្មាននាក់? ឥឡូវនេះអ្នកនឹងក្លាយជា...អ្នកកំពុងកាន់ដៃ  
របស់អ្នក ធ្វើជាសាក្សីថាអ្នកឈឺ។

113 តើមានអ្នកប៉ុន្មាននាក់នឹងធ្វើបន្ទាល់ដូចគ្នាថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំពិតជាមិនបានសង្គ្រោះទេ?” តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកបានទេ “សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ?” សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក ដល់អ្នក។ នោះជាការល្អ។ នោះហើយ...ព្រះប្រទានពរអ្នក។ “ខ្ញុំមិនបានសង្គ្រោះទេ។”

114 ឥឡូវនេះ អ្នកដែលបានលើកដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកដែលមិនបានលើក “ប៉ុន្តែថាបងប្រុសប្រាណហាំ ពិតជាខ្ញុំចង់បានសង្គ្រោះ។ វាជាបេះដូងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំជឿថាគ្មានសល់អ្វីសម្រាប់អ្នកណាម្នាក់លើលោកនេះទេ។” តើអ្វីទៅទៀត តើអ្នកអាចសម្រេចបានអ្វីខ្លះដែលធំជាងការសង្គ្រោះរបស់អ្នក? “អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់បានសង្គ្រោះ។” តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកនៅទូទាំងអគារ កន្លែងណាមួយថា “ខ្ញុំចង់បាន...”?

115 តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែលមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមនិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវតែទទួលវា។” លើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ “ខ្ញុំមិនមានទេ ខ្ញុំចង់បាន។” ជាការប្រសើរណាស់ មានមួយចំនួនដែលមិនមាន។

116 ឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយអ្នកត្រូវតែរក្សាសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកលើទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ ហេព្រើរ ជំពូកទី៤ បាននិយាយថា “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់” ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះបន្ទូល។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងទេ? និយាយថា “អាម៉ែន” [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន”—អេដ។] ទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល “ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។” អ្វីដែលទ្រង់គង់នៅក្នុងលោកម៉ូសេ ទ្រង់ក៏នៅក្នុងអេលីយ៉ាដែរ។ អ្វីដែលទ្រង់នៅក្នុងអេលីយ៉ា ទ្រង់នៅក្នុងយ៉ូហាន អ្វីដែលទ្រង់គង់នៅក្នុងយ៉ូហាន ទ្រង់បានបំពេញដោយខ្លួនឯង—នៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ។ ហើយថ្ងៃនេះទ្រង់ក៏នៅដដែលដូចគ្នានឹងទ្រង់កាលនោះដែរ ហើយវានៅតែជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលបានព្យាករណ៍សម្រាប់ថ្ងៃនេះ ដែលធ្វើឲ្យទ្រង់ជាពន្លឺ ដែលបំភ្លឺ ហើយបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលសន្យា។

117 យើងនៅគ្រាចុងក្រោយហើយ មិត្តអើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានវត្តមាន។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបានឮរឿងនោះ។

118 ចុះបើអ្នកមិនដែលបានឃើញក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ហើយអ្នកមិនដែលមានអារម្មណ៍ថាបានឃើញ គ្មានមនុស្សបានធ្វើ ប៉ុន្តែរាល់ពេលគឺអ្នកមានអារម្មណ៍

កក់ក្តៅពិតប្រាកដ? ហើយខ្ញុំបានមើលឃើញ ខ្ញុំអាចមើលឃើញ ហើយខ្ញុំនឹង  
ប្រាប់អ្នកថាវាជាព្រះអាទិត្យ។ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងថាវាកើតឡើងយ៉ាងណា  
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍មួយដូចជាភាពកក់ក្តៅ អ្នកអាចយល់អារម្មណ៍  
នេះ។”

ខ្ញុំនិយាយថា “នោះគឺជាព្រះអាទិត្យ។”

“តើព្រះអាទិត្យជាអ្វី?”

“វាជាពន្លឺ។”

“តើអ្វីជាពន្លឺ?” វានឹងក្លាយជាពិភពលោកថ្មីសម្រាប់អ្នក។

119 ប៉ុន្តែ ចុះបើខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទកំពុងឈរនៅទីនេះឥឡូវនេះ?  
ចុះបើខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់គង់នៅកណ្តាលយើងវិញ? ទ្រង់បានសន្យា។ “កន្លែងណា  
ដែលប្រមូលផ្តុំគ្នាពីរបីនាក់ក្នុងនាមខ្ញុំ នៅទីនោះខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកគេ។ នៅ  
ទីនោះខ្ញុំគង់នៅ!” ឥឡូវនេះ នោះជាសេចក្តីពិត សម្រាប់ខ្ញុំ នេះជាការពិតទាំងអស់  
ឬក៏វាមិនមែនជាការពិតសោះ។ នេះជារឿងពិត ឬជារឿងមិនពិត។

120 ឥឡូវនេះ ដូចជាការសង្គ្រោះអ្នក ទ្រង់បានធ្វើដូច្នោះ នៅពេលដែលទ្រង់សុគត  
នៅកាលវ៉ារី។ ការប្រោសអ្នក ទ្រង់បានធ្វើដូច្នោះ នៅពេលទ្រង់សុគតនៅកាលវ៉ារី។  
អ្នកជឿរឿងនោះ។ ព្រះបន្ទូលបាននិយាយថា ទ្រង់បានធ្វើ។

121 ឥឡូវនេះរឿងតែមួយគត់ដែលទ្រង់អាចធ្វើបាន ប្រសិនបើទ្រង់ឈរនៅទីនេះ  
ជាមួយ—ជាមួយនឹងឈុតនេះ ដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំ គ្រាន់តែជាការបញ្ជាក់  
ដល់អ្នកថាទ្រង់គឺជាព្រះមេស៊ី។

122 មិនមែនដោយស្នាមដៃកគោលនៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ទេ។ ជនពុតត្បូតណា  
ម្នាក់អាចធ្វើដូច្នោះបាន ដោយដាក់ស្នាមដៃកគោល និងឈាមលើមុខ និងស្នាម  
និងវត្ថុផ្សេងៗ។ នោះអាចធ្វើបាន។ នោះហើយ។ មនុស្សជាច្រើនថែមទាំងត្រូវបាន  
គេឆ្កាងដូចទ្រង់ដែរ។ នោះមិនមែនទេ។

123 ប៉ុន្តែជីវិតរបស់ទ្រង់ អ្វីដែលនៅក្នុងទ្រង់! “ព្រះរាជបុត្រាមិនអាចធ្វើអ្វីបាន  
ឡើយ ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ប៉ុន្តែធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ឃើញព្រះវរបិតាធ្វើ។” វាជាជីវិត  
ដែលនៅក្នុងទ្រង់ ដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។ មិនមែនដោយសារទ្រង់ជាសាសន៍  
យូដាទេ ទើបស្រ្តីតូចម្នាក់នៅអណ្តូងនោះជឿថាទ្រង់ជាព្រះមេស៊ី ដោយសារ

ទ្រង់អាចមើលឃើញគំនិតក្នុងចិត្តរបស់នាង ដែលបានធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាព្រះមេស៊ីទេ។ ប្រសិនបើនោះជារបៀបដែលព្រះមេស៊ីបានណែនាំទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃកន្លងទៅនោះ នោះគឺជាវិធីដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យដើម្បីឱ្យគេស្គាល់ទ្រង់។ នោះជាវិធីដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យ យោងតាមបទគម្ពីរសម្រាប់សម័យនេះ។ តើអ្នកជឿទេ?

124 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ ខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែក។ ខ្ញុំបានមើលជុំវិញខ្ញុំមិនឃើញមនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់ទេ។ អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ មិនស្គាល់ខ្ញុំ ហើយដឹងថាខ្ញុំមិនដឹងអ្វីពីអ្នក សូមលើកដៃឡើង។ រីឯម៉ា នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ អ្នកដែលដេកលើគ្រែនេះលើកដៃឡើង។ គាត់មិនស្គាល់ខ្ញុំទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ស្គាល់ខ្ញុំទេ។

125 ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ព្រះស្គាល់អ្នក។ ព្រះស្គាល់អ្នក។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់បង្ហាញថាទ្រង់នៅទីនេះ។

“បងប្រុស ប្រាណហាំជាអ្វី?” វាជាអំណោយទានមួយ។

126 តើអំណោយទានជាអ្វី? តើអំណោយទានជាអ្វី? មិនមែនយកអ្វីមួយឬប្រើអ្វីមួយនិយាយថា “ខ្ញុំបានទទួលអំណោយទាននៃការព្យាបាល! ខ្ញុំចេញទៅព្យាបាលអ្នកនេះ ព្យាបាលអ្នកនោះ ទេ។” ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំប្រាកដជាធ្វើវា។ ឥឡូវ ប៉ុន្តែអំណោយទាន ហើយអ្នក—អ្នកគឺ... អ្នកបកស្រាយពីអំណោយទានខុស។ អំណោយទានមួយគឺគ្រាន់តែ “យកខ្លួនអ្នកចេញពីផ្លូវ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើអ្នក។” ឃើញទេ? នោះជាអំណោយទាន។

127 នោះហើយជាអ្វីដែលជាអ្នកបម្រើព្រះ។ គាត់មិនអធិប្បាយអ្វីដែលគាត់ចង់ផ្សាយទេ។ គាត់គ្រាន់តែដកខ្លួនចេញពីផ្លូវ វាជាអំណោយទាន ហើយការបើកសម្តែងក៏មក ហើយគាត់—គាត់និយាយតាមរយៈការបើកសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អំណោយទានផ្សេងទៀតគឺជាវិធីដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះ អំណោយទានរបស់ព័ន្ធកិច្ច ជាដើម។ មានទីមួយ នៃអំណោយទាន ដែលព្រះប្រទានមក គឺ “សាវ័កជាដំបូង រួចហោរា គ្រូបង្រៀន គ្រូគង្វាល និងអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។” នោះគឺជាមុខងារ។ នោះជាអំណោយទានរបស់យើង។

128 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើដូច្នោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ប្រសិនបើទ្រង់ធ្វើវា ប្រសិនបើទ្រង់សន្យាហើយ ថានឹងធ្វើវា តើមានមនុស្សប៉ុន្មាន

នាក់នឹងជឿ និងទទួលយកទ្រង់ នៅយប់នេះ? លើកដៃឡើងនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទទួលយកទ្រង់។” តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ...សូមអរគុណ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលមិនធ្លាប់មាននៅក្នុងការប្រជុំណាមួយពីមុនមក សូមលើកដៃឡើង។ ខ្ញុំអើយ ជិតពាក់កណ្តាលហ្វូងមនុស្ស។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ មុននឹងទ្រង់ធ្វើវា តើអ្នកជឿយ៉ាងណា? ព្រះប្រទានពរអ្នក។

129 ឥឡូវនេះមើល។ ប្រសិនបើខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីការពិត ព្រះមានកាតព្វកិច្ចឆ្លើយតបមកខ្ញុំ។ ទ្រង់នឹងឆ្លើយ។ ទ្រង់ដាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅក្នុងមាត់របស់អ្នក ហើយវានឹងលេចចេញជារូបរាង។ ត្រូវហើយ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ វាត្រូវតែធ្វើវា។ “ខ្ញុំបានធ្វើពាក្យរបស់ខ្ញុំ វានឹងមិនត្រឡប់មកវិញជាមោឃៈទេ។”

130 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចព្យាបាលបាន ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ដូចជាបងប្រុស អាប៉េស្តូ ដែលជាកិត្តិយស ដែលពួកយើងកំពុងនិយាយអំពី។ បុរសចំណាស់ម្នាក់នោះ អង្គុយខាងក្រោយក្នុងរទេះរុញនោះ ជាបុរសចំណាស់ដែលមានចិត្តគ្លាហាន ខ្ញុំនឹងព្យាបាលគាត់ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមចាកចេញពីវេទិកា ដោយស្មោះត្រង់ ហើយខ្ញុំបានងាកមកមើលគាត់ ក្នុងនិមិត្តមួយ ដើរទៅ។ ហៅគាត់ ប្រាប់គាត់ថាវាជាអ្វី ហើយនោះជាវា។ គាត់ក្រោកឡើងដើរមក វេទិកា ប៉ះម្រាមជើងរបស់គាត់ បន្ទាប់ពីពិការអស់រយៈពេលហុកសិបប្រាំមួយឆ្នាំ។ ឃើញទេ?

131 នៅយប់ដដែលនោះ ស្ត្រីស្បែកខ្មៅម្នាក់ ជាមួយកូនរបស់នាង ចុះមកខាងនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញ—វេជ្ជបណ្ឌិតម្នាក់ពាក់វ៉ែនតា ហើយ—ហើយគាត់បានវះកាត់លើក្មេងស្រីតូចស្បែកខ្មៅ ហើយវាធ្វើឱ្យនាងពិការពីបំពង់ក។”

132 ស្ត្រីចំណាស់ស្បែកខ្មៅ អ្នកមិនអាចទប់នាងចេញពីវេទិកាបានទេ។ នាងបាននិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ នោះជាកូនរបស់ខ្ញុំ!” ហើយនាងមកនេះ អ្នកនាំភ្ញៀវមួយក្រុមក៏មិនអាចទប់នាងបានដែរ។

133 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មីងអើយ វាមិនល្អទេក្នុងការមកទីនេះ។ នោះមិនមែន...នោះជាព្រះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាមិនល្អទេក្នុងការមកទីនេះ។ គ្រាន់តែជឿ។” ហើយនាងបានលុតជង្គង់ ហើយចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅជុំវិញទស្សនិកជន ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្លូវមួយដូចជាកំពុងទៅ។ ខ្ញុំបានឃើញក្មេងស្រីពណ៌សម្បុរខ្មៅតូចមួយកាន់តុក្កតាក្នុងដៃចុះតាមផ្លូវតូច។ ហើយខ្ញុំបាន

ក្រឡេកមើលក្មេងស្រីតូចពណ៌សម្បុរខ្មៅ មើលទៅក្រោយ ហើយវាក៏ជាក្មេងស្រី ដដែលដែរ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាត្រូវបានឆ្លើយតប។” នាងក្រោកឡើងហើយនៅ ឆ្ងាយពីភ្នំ។ ឃើញទេ?

134 វាជាព្រះ។ ឃើញទេ? វាជាព្រះ។ ឃើញទេ? ទ្រង់មិនអាច...គ្មាននរណាម្នាក់ អាចព្យាបាលបានទេ។ វាជាជំនឿរបស់អ្នកទៅលើព្រះ។

135 ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ទ្រង់ជាសម្តេចសង្ឃ ឥឡូវនេះ ដែលអាចត្រូវ បានប៉ះដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។” តើអ្នកជឿទេ? ជាសម្តេច សង្ឃ! ឥឡូវនេះ បើទ្រង់ជាសម្តេចសង្ឃ តើទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តយ៉ាងណា? ប្រសិនបើ ទ្រង់ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ទ្រង់នឹងប្រព្រឹត្តដូចគ្នាកាលពី ម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

136 ឥឡូវនេះ អ្នកអធិស្ឋាន ហើយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... អ្នក និយាយទៅកាន់ព្រះថា “ព្រះអើយ បុរសដែលឈរនៅទីនោះមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលគឺសមហេតុផល។ ទ្រង់នៅដដែល។ ទ្រង់គឺជា ព្រះគ្រីស្ទ។ ទូលបង្គំឈឺហើយ។ ទូលបង្គំត្រូវការ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់អនុញ្ញាត ឱ្យទូលបង្គំ...បើទូលបង្គំមិនមានជំនឿធ្វើទេ សូមឲ្យអ្នកណាដែលទូលបង្គំស្គាល់ មានជំនឿ ហើយអនុញ្ញាតវា...ទ្រង់ហៅនិងអនុញ្ញាតឱ្យ—អនុញ្ញាតឱ្យ—សូមឲ្យ ទូលបង្គំ ឬអ្នកនោះប៉ះជើងនៃសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ក្នុងសិរីរុងរឿង។ បើបុរស នោះទាសចេញពីផ្លូវ សូមទ្រង់ប្រើមាត់និយាយតបវិញ ហើយគ្រាន់តែធ្វើវាតាម របៀបដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលទ្រង់នៅលើផែនដី។ ទូលបង្គំនឹងដឹងថាទ្រង់គឺនៅ ដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។”

ចូរយើងខិនក្បាលចុះឥឡូវនេះ។

137 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់បានប្រែក្លាយពីការផ្សាយដំណឹងល្អ ទៅជាការងារ ទំនាយ ប៉ុន្តែទូលបង្គំជឿទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់បានសន្យាវា។ ហើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានវានៅយប់នេះ។ ផ្តល់វា។ ពូទូលបង្គំ។ ពេល អ្នកស្តាប់នេះចាកចេញពីទីនេះ យប់នេះ ហើយយើងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ សូមឲ្យ យើងនិយាយដូចអ្នកដែលមកពីក្រុងអេម៉ាស “តើចិត្តរបស់យើងមិនឆេះក្នុងខ្លួន យើង ពេលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងយើងនៅតាមផ្លូវទេឬ?” ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ ឡើងវិញ។ ពួកគេមិនបានដឹងពីវាទេ។ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ទ្រង់។ ពួកគេ



មិនបានដឹងពីវាទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់ទទួលពួកគេនៅក្នុងផ្ទះ ហើយបាន បិទទ្វារ នោះទ្រង់បានធ្វើអ្វីមួយតាមរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើ មុនពេលទ្រង់ត្រូវ ឆ្កាង។ នោះបានបើកភ្នែករបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានឃើញថាវាគឺជាទ្រង់។ ជាថ្មី ម្តងទៀត ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យចិត្តរបស់យើងឆេះឆ្ងល់ពេលយើងត្រឡប់ទៅផ្ទះ វិញនៅយប់នេះ ដូចពួកគេបានធ្វើ។ ដ្បិតយើងដឹងថា ទ្រង់មានបន្ទូលមកយើងនៅ តាមផ្លូវ។ ចូរធ្វើកិច្ចការនៅយប់នេះ ដែលទ្រង់បានធ្វើ កាលទ្រង់នៅលើផែនដី ដ្បិត ទ្រង់គឺនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ យើងសុំក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

138 ឥឡូវនេះ សូមអធិស្ឋាន ហើយគ្រាន់តែជឿ។ ចូរញែកផ្នែកនេះជាមុនសិន។ មិនថាអ្នកនៅទីណាទេ នៅក្នុងអគារ ចូរជឿព្រះ។ ខ្ញុំសូមជូនពរឱ្យអ្នកគ្រប់គ្នា មានការគោរពពិតប្រាកដហើយអង្គុយស្ងៀម អធិស្ឋាន។

139 នេះគឺមិនអាចទៅរួចទាំងស្រុងទេ។ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ នៅអាហារ ពេលព្រឹក “ភាពផ្ទុយគ្នាមួយ។” ភាពផ្ទុយគ្នាមួយមិនគួរឱ្យជឿ “អ្វីមួយដែលមិន គួរឱ្យជឿ ប៉ុន្តែនៅតែជាការពិត។” អ្នកដឹងថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងឈរនៅទីនេះ ហើយនិយាយអ្វីមួយនៅក្នុងទស្សនិកជននោះ ទៅកាន់មនុស្សដែលខ្ញុំមិនស្គាល់ វា នឹងត្រូវតែមានភាពផ្ទុយគ្នា។ វាជាអ្វីមួយដែលមិនអាចពន្យល់បាន។ ខ្ញុំមិនដឹងថា ទ្រង់នឹងធ្វើ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែសង្ឃឹមថាទ្រង់នឹងធ្វើហើយជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើ។

140 ឥឡូវនេះគ្រាន់តែអធិស្ឋាន ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ខ្ញុំចង់ប៉ះ សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមានតម្រូវការមួយ។ ទូលបង្គំសូមសន្យា ចំពោះទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំនឹង—ខ្ញុំនឹងបម្រើទ្រង់អស់មួយជីវិត។” ព្រះ ចង់ឱ្យអ្នកប្រែចិត្ត។ ប្រសិនបើអ្នកមិនប្រែចិត្តទេ សូមប្រែចិត្ត និយាយថា “ខ្ញុំចង់ ប្រែចិត្តព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់ព្យាបាលខ្ញុំ។ ទូលបង្គំចង់ឱ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់ ទូលបង្គំ។ សូមប្រោសទូលបង្គំឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំជាអ្នកបំរើរបស់ ព្រះអង្គ។”

141 ទូលបង្គំបានទៅ...តើអ្នកបានផ្តល់កាតអធិស្ឋានថ្ងៃនេះទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់សួរ ទៅលោក ប៊ីលី ថាតើ...ប្រសិនបើគាត់មិនធ្វើវាទេ ខ្ញុំនឹងហៅបន្ទាត់អធិស្ឋាន។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលផ្តល់កាតអធិស្ឋានថ្ងៃនេះទេ។ គ្រាន់តែអង្គុយចុះ ដោយគោរព ហើយជឿ។

142 ឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំយកវិញ្ញាណទាំងអស់មកទីនេះ នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះ ដើម្បីអោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានបើកសម្តែង ថានៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ យើងនឹងគ្មានលេសអ្វីឡើយ។

143 សូមមើលវិធីនេះ ហើយជឿឥឡូវនេះ។ សូមអធិស្ឋានដោយអស់ពីចិត្ត ហើយ គ្រាន់តែអធិស្ឋាន ហើយបន្ទាបខ្លួន។ កុំប្រយុទ្ធនឹងវា។ បន្ទូលអារម្មណ៍ខ្លួនឯង ហើយ និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គបានសន្យាហើយ។ ទូលបង្គំជឿទ្រង់។” នោះ ជាអ្វីដែលទូលបង្គំត្រូវធ្វើ។

144 ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមិនចាំបាច់សួរអ្នកទេ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលធ្លាប់ឃើញពន្លឺ នោះ? សូមមើល។ អ្នកបានឃើញរូបភាពរបស់វា។ តោះមើលដៃអ្នក ធ្លាប់ ឃើញរូបភាពរបស់វាទេ? តើអ្នកមិនឃើញវានៅទីនោះទេ? ឃើញទេ វាជាវិមាត្រ មួយទៀត។ វានៅពីលើស្រ្តីនោះ។

145 នាងកំពុងមានបញ្ហាជាមួយនឹងជើង និងខ្នងរបស់នាង។ នាង... តើអ្នកជឿ ថាព្រះអាចព្យាបាលអ្នកបានទេ? តើអ្នកបានប៉ះអ្វី? អ្នកមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែអ្នក បានប៉ះអ្វីមួយ។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកជានរណា តើវា នឹងធ្វើឱ្យអ្នកមានជំនឿកាន់តែប្រសើរឬទេ? អ្នកគឺលោកស្រី ហ្វីលីព។ បើត្រឹមត្រូវ សូមក្រោកឈរឡើង។ ត្រូវហើយ។ តើខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់អ្នកមែនទេ? លើកដៃរបស់អ្នកប្រសិនបើមែន។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញនាងក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ តើ នាងប៉ះអ្វី? ទេនិយាយជាមួយស្រ្តីនោះ បន្ទាប់មកទៀត។ ការឈឺចាប់បានបាត់ អស់ហើយ។ អ្នកមិនអីទេ។ អ្នកអាចទៅផ្ទះហើយសុខសប្បាយ។

146 នេះគឺជានារីម្នាក់ នៅពីក្រោយនាងនៅទីនោះ នាងកំពុងមាន ជំងឺសរសៃប្រសាទ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើនាងមិន...នាងឈ្មោះស្តារ។ សូមជឿ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថាទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយ។ ក្រោកឈរឡើង ហើយទទួលយកការព្យាបាលរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកចំពោះអ្នក សូមគ្រវីដៃរបស់អ្នក។ ការបាក់បែករបស់អ្នកបានបញ្ចប់ហើយ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្វើឱ្យអ្នកមានសុខភាពល្អ។

147 តើទ្រង់បានសន្យាអ្វី? ទ្រង់បានសន្យា។ តើអ្នកជឿទេ?

148 មានស្រ្តីម្នាក់អង្គុយនៅពីក្រោយនាង។ នាងកំពុងអធិស្ឋាន។ នាងមានការ ភ័យខ្លាច មានផលវិបាក។ នាងចង់ឈប់ជក់បារី។ ឈ្មោះរបស់នាងគឺលោកស្រី

បំរុងន។ ក្រោកឡើងលោកស្រី បំរុងន។ បារីរបស់អ្នកចប់ហើយ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ធ្វើឱ្យអ្នកមានសុខភាពល្អ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញមនុស្សស្រីនេះក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។

149 តើអ្នកជឿទេ? ឥឡូវនេះអ្នកដឹងថាខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ នោះគឺ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ តើវាគឺជាអ្វី? “ព្រះបន្ទូលគឺប្រោសលោះ អំណាចខ្លាំង ជាង ដាវមុខពីរ ជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិត និងចេតនានៃចិត្ត។” វាជាព្រះបន្ទូល ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ តើ អ្នកមិនជឿទេ?

150 នៅទីនេះ បុរសម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះ ឈឺចុកចាប់បេះដូង។ ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំមិន ស្គាល់បុរសនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគាត់ទេ។ ប៉ុន្តែគាត់ជាអ្នកបម្រើព្រះ។ វេរី ន លោក យីនស៊ី។ ត្រូវហើយ។ តើអ្នកជឿទេ លោក? ក្រោកឈរឡើង ហើយ ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើឱ្យអ្នកមានសុខភាពល្អ។

151 និយាយអីញ៉ឹង តើអ្នកនឹងពេញចិត្តខ្ញុំទេ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើព្រះ? ដាក់ដៃ លើប្រពន្ធរបស់អ្នក នាងកំពុងមានបញ្ហាតម្រងនោម ជាមួយនឹងបញ្ហាថ្លើម លើស ទម្ងន់ ជាមួយនឹងផលវិបាក។ ដាក់ដៃរបស់អ្នកលើនាង។ វានឹងចាកចេញពីនាង ប្រសិនបើអ្នកជឿ។

152 និយាយថា មានបុរសម្នាក់អង្គុយនៅពីក្រោយអ្នក គាត់ត្រូវបានគេដាក់ ស្រមោលស្លាប់។ គាត់មានជំងឺមហារីក។ បុរសនោះទទួលរងនូវដុំសាច់ មហារីក ភ័យខ្លាច។ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺលោក យ៉ុង។ សូមជឿឥឡូវនេះ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្យាបាលអ្នកហើយ។ តើអ្នកជឿទេ? តើអ្នកទទួលយកវាទេ? មិនអីទេ លោក។

153 នៅទីនេះមានបុរសម្នាក់ ដេកនៅលើគ្រែនេះ។ បងប្រុស ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នក ទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចព្យាបាលអ្នក ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់ អ្នក។ អ្នកបានមកតាមផ្លូវទាំងអស់នេះ។ អ្នកបានខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីមក ទីនេះ។ អ្នកមិនអាចលាក់អ្វីដែលខុសពីអ្នកបានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចព្យាបាល អ្នកបានទេ។ អ្នកមកទីនេះជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នក។ នោះហើយជានាងអង្គុយ នៅទីនោះជាមួយនឹងអាវពណ៌ផ្លែប៉េសនោះ។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ បុរសត្រូវ គ្របដោយស្រមោលស្លាប់ គាត់មិនអាចរស់នៅបានទេ ប៉ុន្តែពេលនេះបន្តិចទៀត។ គាត់មានជំងឺមហារីក។

154 អ្នកក៏រងទុក្ខដែរ បួនស្រី។ តើអ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងរងទុក្ខបានទេ? វាជាបញ្ហាខ្ពង់រាបរបស់អ្នក។ ត្រូវហើយ។ បើត្រឹមត្រូវ ក្រោកឡើង។ មិនអីទេ អ្នកទទួលបានការព្យាបាលហើយ។ ចូរជឿ។ ដាក់ដៃរបស់អ្នកលើប្តីរបស់អ្នក។

155 តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាហោរារបស់ទ្រង់ទេ បងប្រុស? ប្រសិនបើអ្នកដេកនៅទីនោះ អ្នកប្រាកដជាស្លាប់។ អ្នកមិនអាចរស់នៅបានទេ។ ហ្នឹងហើយ។ គ្រូពេទ្យបានបោះបង់អ្នកហើយ។ មហារីកបានស៊ីអ្នកហើយ។ ខ្ញុំបានឃើញករណីធំជាងអ្នកបានជាសះស្បើយ។ ខ្ញុំមិនអាចព្យាបាលអ្នកបានទេ។ ប៉ុន្តែបើអ្នកនឹងទទួលយកវាហើយជឿវា! តើអ្នកជឿទេ? វាជាឱកាសតែមួយគត់របស់អ្នក។ ពេលវេលាចុងក្រោយរបស់អ្នកបានកន្លងផុតទៅហើយ។ តើអ្នកជឿទេ? ប្រសិនបើអ្នកជឿដូច្នោះចូរក្រោកចេញពីគ្រែនោះ។ ចូរក្រោកឡើងចេញពីទីនោះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ! ចូរក្រោកឈរឡើង ហើយបានជាសះស្បើយ ហើយដើរចេញពីទីនេះ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។ នរណាម្នាក់ឈោងដៃឱ្យគាត់នៅទីនោះ ជួយគាត់។ នៅទីនោះ គាត់ក្រោកឈរឡើង។

156 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះជឿ? លើកដៃឡើង។ ក្រោកឈរឡើងតម្រង់ជើងរបស់អ្នក។ អ្នកដែលនៅសល់ដែលចង់បានជាសះស្បើយ ចូរក្រោកឈរឡើងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ចូរក្រោកឡើងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ សូមអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ការប្រោសអ្នក ជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត!

157 បងប្រុស គ្រូពេទ្យបានបរាជ័យ។ នេះជាផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន។ សូមជឿចុះ!

158 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចង់ទទួលយកផ្លូវដែលព្រះបានប្រទាន? លើកដៃឡើង សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ទាំងអស់គ្នា ហើយជឿថាអ្នកបានជាសះស្បើយនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។



**ព្រះបានប្រទានផ្លូវសម្រាប់ថ្ងៃនេះ** KHM64-0206E

(God's Provided Way For This Day)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ថ្ងៃទី 6 កុម្ភៈ 1964 នៅកន្លែងតាំងពិព័រណ៍យើនខោនធី ក្នុងប៉ែកឃើញៀល កាលីហ្វ័រញ៉ា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពី ខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺ ត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

**VOICE OF GOD RECORDINGS**

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

[www.branham.org](http://www.branham.org)

## ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា  
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ  
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា  
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក  
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង  
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង  
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG